

R

Nr. 1 - 1982
Årg. 2
Pris kr. 12,00

Tid og Rom

STØRST I NORGE
blant fremmedvitenskapelige tidsskrifter. Opplag 6000
11 artikler

HOVEDADMINISTRASJON, BIBLIOTEK OG TR RED.

Fremmedvitenskapelig Informasjon
Postboks 1422 Ormestad
3200 Sandefjord

REDAKSJONELT

Det er en stor fornøyelse for oss i TR-redaksjonen å presentere dette 1982 nummeret. Vi må imidlertid beklage at leserne må nøye seg med denne ene utgaven i år, da trykkeriomkostningene er relativt høye, og vår økonomiske sikkerhet først blir oppnådd rundt årskifte 1982-83, da vi utgir komplett årgang (4 nr.).

Vår organisasjon FI som står bak utgivelsen av TR, er den første organisasjonen i Norge som tar sikte på å spesialisere seg på alle fremmedvitenskapelige temaer. Det vil si, vi dekker et meget stort område, i motsetning til hva man kan få inntrykk av etter å ha lest NIVFObulletin nr. 1-1981, der det påstås at NIVFO representerer en slik nyhet. NIVFO som står for Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning, er etter vår oppfatning de siste krampetrekninger fra en person, etter diverse administrative stridigheter i den tidligere NIVFOC-organisasjonen (vi anser det som uriktig å navngi vedkommende her). De mange seriøse og aktive personer som klart overlevde stridighetene, og som til sist sammenslo seg med Riksorganisasjonen UFO Norge gratulerer vi med videreføringen av sine vitenskapelige studier. NIVFO bør vi derimot gi en advarsel til beste for dem selv, der-

som de ikke bare ønsker å overleve, men ha en viss fremgang: Vis solidaritet idet minste overfor organisasjoner som dere vet er godt etablerte, og unngå negativ omtale uten klare motiver.

NIVFOs omtale om seg selv, er selvfølgelig svært oppløftende, og uttrykket "organisasjon", kommer klart til uttrykk i så måte. Landets godt etablerte, og av tusner godt anerkjente organisasjoner som UFO Norge og Fremmedvitenskapelig Informasjon, blir derimot omtalt som "foreninger og grupper" som driver sine sysler innen svært begrensede områder. Hva NIVFObulletins ansvarlige redaktører ønsker å oppnå med en slik uttalelse, er uvist. Men vi kan ikke benekte at vi finner en emmen småk av ubehaglige baktanker.

INNHold

Artikler	Side
Fakta om UFO	3
Mirakelmannen Matthew Manning	8
Testing av en håndspålegger	13
ESP-kort	13
Et uventet besøk	14
Astrologi	18
UFOen i Trøndelag	19
Columbia	20
Oppbygging av stjernesystemer	28
Adamski, en omstridt UFO-fotograf ..	29
UFOnytt verden over	31

I REDAKSJONEN

Einar Larsen
Geir-Vidar Eliassen
Magne Kristoffer Eckhoff

ETTERTRYKKING

TR-artikler, illustrasjoner
og fotografier, kan ettertrykkes
ved skriftelig tillatelse.

DESIGN OG ILLUSTRASJONER

Layout, oppsett og
sammtlige TR-illustrasjoner:
Einar Larsen

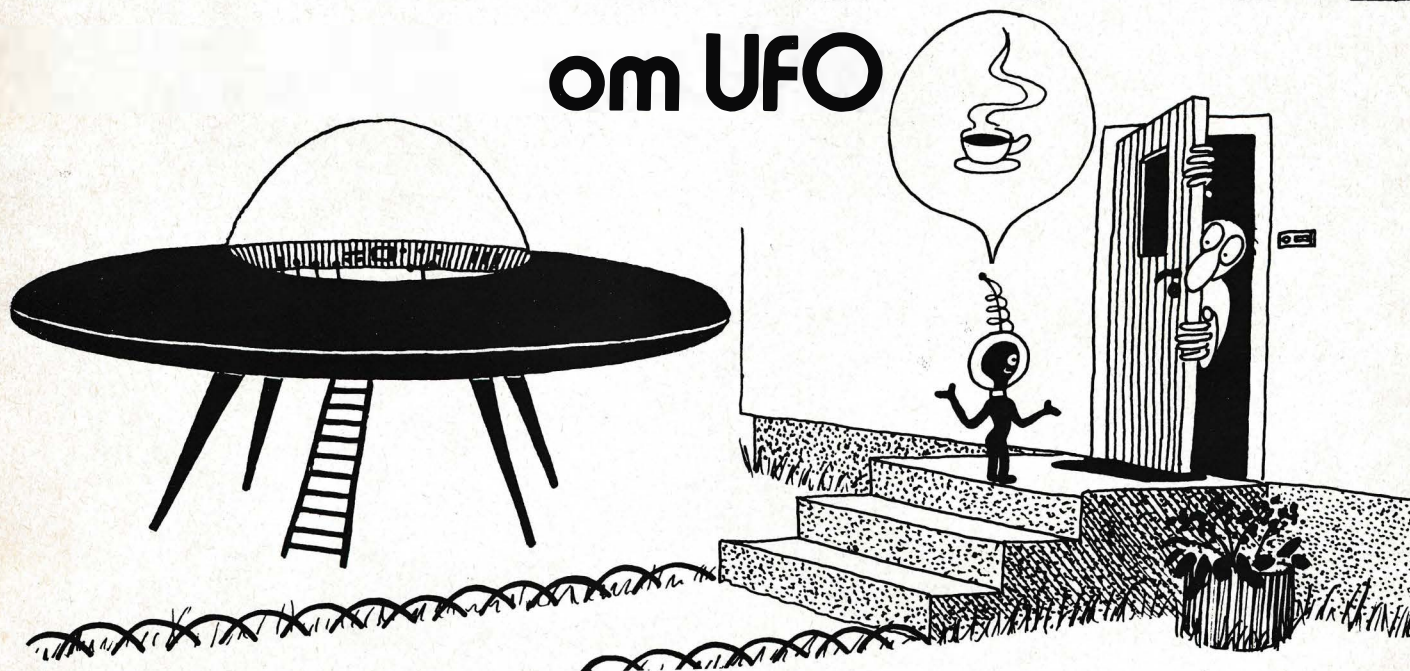
OMSLAGSILLUSTRASJON

En typisk nærkontaktsituasjon,
med en typisk humanoide, der
observatøren er utelatt i bilde.

© TR 1982 inkl. vitser.

Fakta

om UFO

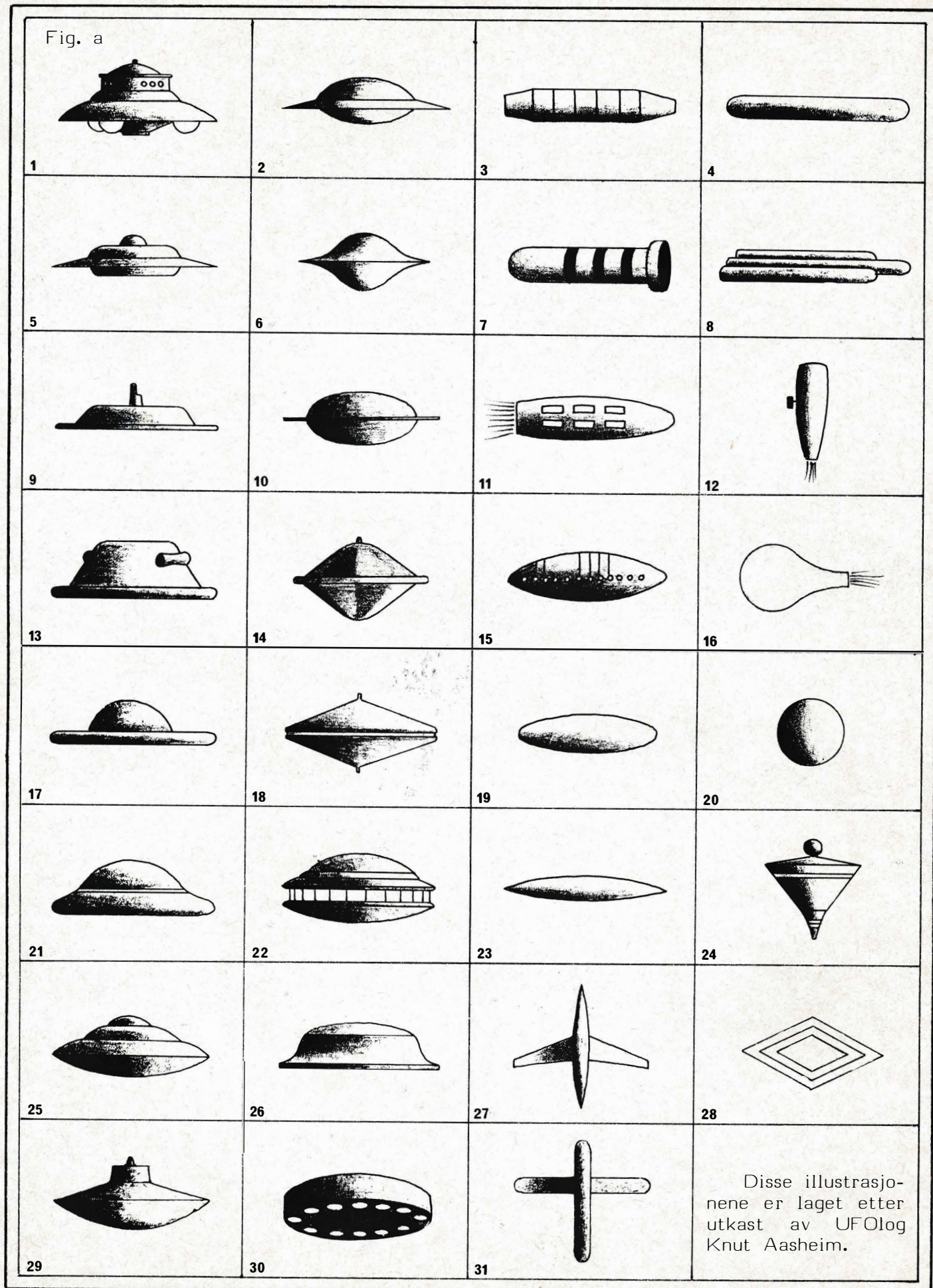
"UFO? - Jeg tror ikke på slikt. Den dagen det banker på døra mi, og det står en liten grønn'en på trappa og ber forsiktig om å få en kopp kaffe å lunke seg på, da skal jeg ikke nekte for det jeg ser. Helldigvis vet jeg det ikke skjer".

Det var for noen år tilbake vi fikk levert denne replikken fra en uopplyst person som betraktet hele UFOproblematikken som humoristisk og verdiløs. Ingen særegen uttalelse i seg selv kanskje, bortsett fra selve ordlyden. Den mer seriøse skeptiker, benytter seg derimot mer av den så altfor godt kjente kommentaren: "Det er jo ingen som ennå har påvist humanoidenes eksistent, og det er vel derfor for tidlig å debattere deres opphav og virkeområde". Ikke alle av oss har sett eskimoer heller, men vi danner oss da likevel en oppfatning om dem, og er overbevist om at de finnes. Det er her tale om en absolutt tillit til den informasjon vi fra barndommen

har fått om dette folket, og tillit til de mennesker som forteller oss at de har sett dem, og endå ført lange samtaler med dem. Likeledes er det en solid tiltro til fotografier og filmer som er blitt presentert fra eskimoland. En slik tillit til informasjon bør vi så absolutt ha, og det gjelder også UFO-saken. Det bør imidlertid her legges vekt på at tilliten her bør etterfølges av en like innarbeidet skepsis, da det i fremmedvitenskapelig sammenheng er langt større fare for falskneri, overdrivelse og bløff. Riktig og verdifull informasjon om UFO, får man gjennom saklig studie, av såvel praktisk som teoretisk art, ved feltforskningsarbeid m.m.

På de påfølgende sider, presenterer vi med illustrasjoner og tekst en lettforståelig oversikt over en del faktiske UFOdata, og avslutter artikkelen med å besvare de vanligste spørsmål som UFOentusiaster blir stilt verden over, p.g.a. folks uvitenhet om saken.

Fig. a

Ikke bare tallerkenform

Som det fremgår av fig. a, er det ikke bare tallerkenfarsongen som gjentatt blir observert blant farekostliknende UFOer. Samtlige illustrasjoner på fig. a gjengir objekter som er observert to eller flere ganger. Enkelte av disse blir det stadig rapportert at er blitt observert i formasjoner, grupper eller enkeltvis. Objektene er her ikke tegnet i innbyrdes riktig målestokk.

- 1 Adamskitype, 10 m. i diam. Fotografert ved flere anledninger bl.a. av George Adamski. (Se side 29.)
- 2 Stor tallerkentype, 50 m. i diam.
- 3 Moderskip, 500 - 3000 m. lang. Objektet kalles moderskip fordi det ved flere anledninger er observert midre objekter samtidig med denne, og som har beveget seg ut og inn av det lange objektet.
- 4 Sylindertype, observert i forskjellige størrelser.
- 5 Gammel UFOtype.
- 6 Saturntype. Dette objektets navn har sin opprinnelse med dets likhet med Saturn.
- 7 Observert bl.a. over Afrika i 1951.
- 8 Objekt fotografert bl.a. over California i 1959.
- 9 Objekt fotografert 1950 og 1959.
- 10 Objekt fotografert over Brasil i 1958.
- 11 Objekt med ildhale observert i 1948.
- 12 Rakettliknende objekt, observert bl.a. i Italia
- 13 Objekt sett bl.a. i 1947, diam. 7 m.
- 14 Ny type fotografert i Brasil og California.
- 15 Ovalt objekt observert bl.a. i 1952, 25 m. langt.
- 16 Objekt sett i USA og Italia.
- 17 Kuppelformet vanlig type.
- 18 Objekt fotografert i California og Oregon.
- 19 Sigarformet objekt med jetexhaust. Observert bl.a. i 1952.
- 20 Kuleformet objekt fra 20 cm. i diam. til 20 m. i diam.
- 21 Variant av kuppeltype.
- 22 Fotografert i New Mexico i 1963.
- 23 Sigarformet moderskip.

- 24 Snurrebassformet objekt.
- 25 Tallerkentype observert bl.a. i 1965.
- 26 Objekt fotografert i California i 1965, 10 m. i diam.
- 27 Sigarformet objekt med vinger observert bl.a. i 1952.
- 28 Rombeformet objekt observert bl.a. i USA i 1961.
- 29 Objekt fotografert under Koreakrigen.
- 30 Skiveformet objekt observert bl.a. i 1950.
- 31 Sylindertype objekt med vinger.

Spørsmål

- 1 Hvor skulle disse farekostene komme ifra, de planetene vi har hatt det største håp om å finne liv på er jo øde?
Allerede før vi tittet nærmere på muligheten for liv på de kjente planetene i vårt eget solsystem, var det andre solsystemer som UFOinteressert verden over betraktet som de fremmedes hjemsteder. Svært få av oss har noen gang trodd i de siste femti år at til eksempel Mars skulle være den aktuelle hjemplaneten. Utenom vårt eget solsystem, har vi bare innen egen galakse 400 000 000 000 soler, med sansynligvis langt flere planeter.
- 2 Dersom enkelte UFOer er romskip utenifra, hvorfor kommer de ikke da oftere, slik at flere ser dem?
Hvor ofte folk ser UFOer, er umulig å danne seg en riktig mening om. Erfaringer viser imidlertid at de aller fleste, som har hatt de mest fantastiske opplevelsene, er fast bestemt på å ikke offentliggjøre dem. De er simpelthen redd for å bli betraktet som sterkt mentalt tilbakestående. Mens vi parallelt med dette faktum mottar en mengde UFOrapporter er det ganske klart at romskipsliknende UFOobjektene, gjester oss relativt hyppig.
- 3 Hvorfor tar ikke de fremmede ordentlig massekontakt på offentlige steder, slik at alle får se dem, - til eksempel på TV?
Ved en rask rundspørring på gaten, finner man snart ut at de aller fleste mener de ville bli svært skremt, og kanskje psykisk totalt forvirret, ved en nærkontaktoplevelse. Når slike opplevelser skjer, virker

det som om de besøkende er oppmerksomme på menneskets redtsel, og fremtrer deretter. Ved en "massekontakt", ville det derimot oppstå et folkelig hysteri fra såvel enkeltpersoner som myndigheter at en planlagt stille og rolig "hei på dere" scene umulig hadde latt seg gjennomføre. Den allmene viten om fremmedvitenskap er pr. i dag så beskjedent at en rask og brutal blotting av den store fantastiske virklighet ville ha skapt en kolosal forvirring. Slike ting har naturligvis våre gjester fra rommet satt seg inn i på forhånd.

- 4 Kan ikke UFOene være ukjente våpen o.l. fra hemmelige militære anlegg?
Den typiske tallerken, kule, sigar, og eggformen som de fleste farekostliknende UFOene fremtrer i, er blitt observert så langt tilbake i historien som det finnes UFOrapporter. Det er her snakk om århundreder, og hvis vi skal ta med de himmelfenomener som er beskrevet i gamle sagn og mytologiske nedtegnelser, er det fakyisk snakk om årtusner. Derfor hjelper det lite om de skulle finne ut at til eksempel Sovjetunionen disponerer et flygende våpen med diskosform, da det er tvilsomt at den første prototype av denne farekosten ble utprøvet for noen tusen år tilbake. Vi bør også huske at de manoider som politelige observatører har vært vitne til, viser en helt annen tobent rase enn den vi er kjent med på vår egen planet.
- 5 Hvorfor er det ikke tatt tydlige bilder av UFOer?
De som måtte tro at det fåreligger svært få tydlige bilder av UFOer har sansynligvis ikke oppsøkt de organer som kan presentere slike fotografier. Eller de har fått presentert slike bilder, men samtidig fått vite at bildene er falske. Vi vet at slike påstander skjeldent eller aldri blir særlig godt begrunnet. Klare fotografier og endå levende film finnes av UFOer, og slike bilder vil vi presentere i TR i tiden fremover. Det er imidlertid et stort arbeid å samle de beste bildene, så derfor planlegger vi en større bildekavalkade til de fire nummerene som vil utkomme i vårt første abonnementsår 1983.
- 6 Det er vel ikke særlig sansynlig at vi kan få besøk fra andre solsystemer, når avstandene er så store?

Vi er fristet til å nevne at for bare hundre år siden var en reise fra Sandefjord til Oslo god nok som bryllupsreise, og en reise rundt jorkloden en usedvanlig dristig foreteelse. Skal vi bruke avstandene i universet som argument mot mulighetene for besøk utenifra, må vi samtidig påstå at vi er vitenskaplige suverene, og har nådd toppen av alt teknisk og vitenskapelig mulig utvikling. Dette finnes det imidlertid ingen støtte for blant noen vitenskaplige kretser.

Fig. b og c viser typiske bevegelser og formasjoner til en rekke innrapporterte UFO-observasjoner.

Tekst: TR
Illustrasjoner: TR

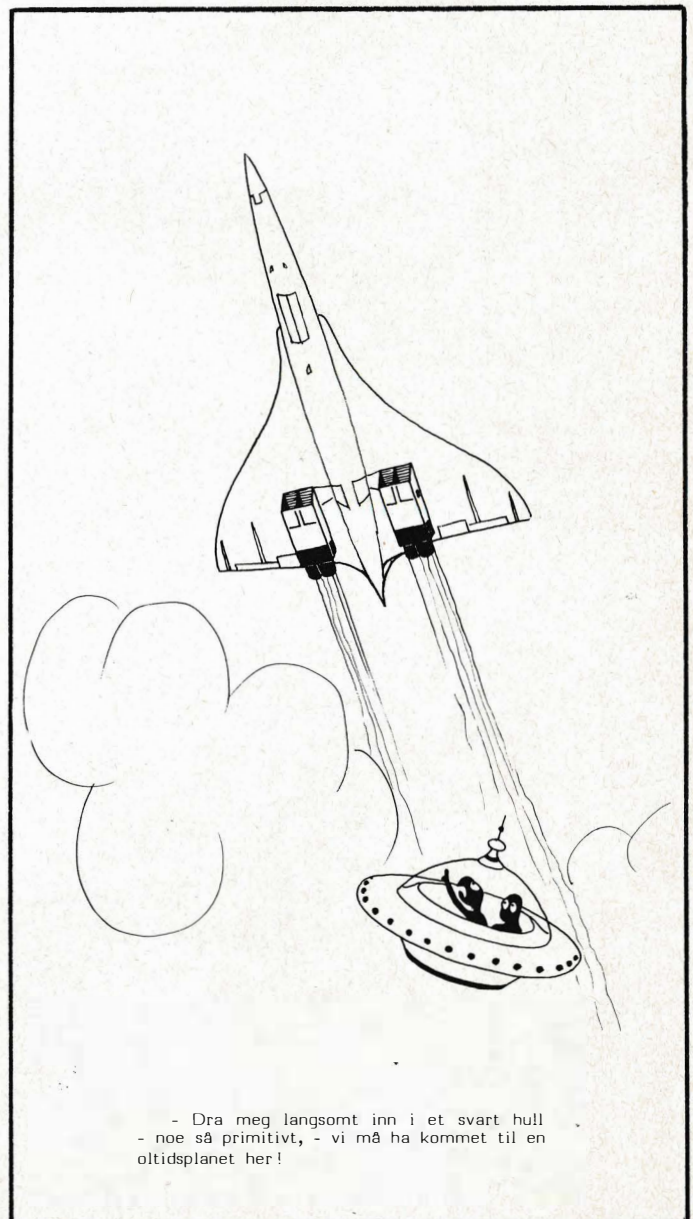

Fig. b 		Fig. c 	
			Disse illustrasjonene er laget etter utkast av UFOlog Knut Aasheim.

MIRAKEL

Matthew Manning

En ung engelskmann som åpenbart besitter merkelige psykiske krefter og som hevder at han har vært i kontakt med "de døde", har forårsaket en opphisset debatt blant vitenskapsmenn på begge sider av Atlanteren.

Hans navn er Matthew Manning. For en tid siden skrev han sin selvbiografi, som han hadde kalt "The Link" (Bindeleddet). Denne boken utkom i 1979 på norsk på Delphi forlag under tittelen "Åndene". Den er en av de forunderligste og mest fengslende selvbiografier som noen gang er skrevet, og er å anbefale for alle som er interessert i det paranormale.

Matthew Manning fortsetter å forbløffe skarpsindige forskere overalt hvor han ferdes. Mer enn tyve forskjellige institusjoner har vært meget oppsatt på å teste hans evner under kontrollerte laboratorieforhold, og syv av dem har allerede gjort det. Ansvarlige forskere i Europa og Nord-Amerika innrømmer åpent at denne ellers blyge og langhårete unge mannen har forvirret og forbløffet dem.

Matthew Mannings selsomme ferdigheter inkluderer:

- * Bøying av solide metallgjenstander som f.eks. gafler og nøkler utelukkende ved hjelp av indre konsentrasjon,
- * tilsynelatende få en computer til mange millioner dollar til å løpe fullstendig løpsk,
- * å være i stand til å tegne og male i nøyaktig samme stil som de gamle mestere Beardsley, Leonardo da Vinci, Picasso osv. - som han hevder å ha direkte kontakt med - uten selv å ha de minste tegne- og maleferdigheter,
- * "automatisk skrift",
- * å kunne stille medisinske diagnoser for mennesker han vet absolutt intet om,
- * tankelesing,
- * og det å kunne skrive på språk som han

ikke har noe mulighet til å forstå noe av.

Tidlig i livet var det ting som tydet på at Matthew var meget forskjellig fra andre barn på hans alder. Det første tegn til at det var noe usedvanlig ved ham, meldte seg da han var elleve år gammel. I ren poltergeist-stil begynte gjenstander å bevege seg rundt av seg selv i foreldrenes beskjedne hjem i Cambridgeshire, England. Bord og stoler kunne ofte bli snudd opp ned i løpet

MANNEN

av Siggurd Rønning

ved FI's parapsykologiske komite

av natten. Forskjellige husholdningsredskaper forsvant hyppig, men dukket opp igjen senere på en eller annen mystisk måte. Glasstøy kunne sveve rundt i spisestuen og lande uten å bli knust.

Etterhvert syntes det klart at disse hendelsene hadde noe med Matthews tilstedeværelse å gjøre. Hendelsene syntes nemlig bare å inntreffe når Matthew var hjemme.

Ekspertene som ble tilkalt for å forsøke

å forklare fenomenene, kunne imidlertid bare klø seg forvirret i hodet og gå igjen.

Etter tre måneder begynte disse nifse tingene å forsvinne fra huset, og det skjedde ikke noe ekstraordinært igjen før i 1970. Da la Matthew merke til at puter og kleshengere begynte å sveve sakte rundt i luften omkring ham.

"Opprinnelig trodde jeg ikke at det var andre enn meg som så disse tingene", fortalte Matthew i et eksklusivt intervju. "Senere fant jeg ut at også andre mennesker hadde sett gjendstander sveve i min nærhet, men de hadde ikke villet si noe om det av frykt for å dumme seg ut".

Så kom Matthew på kostskole. "Min klasseforstander, Mr. John Buchana, holdt på å vise meg ut fra skolen to ganger. Han visste ikke hva han skulle tro om disse tingene", forteller Matthew.

Tunge senger flyttet seg tvers over sovesalen om natten, kniver med vakkert utskårne skaft kunne suse gjennom luften fra den ene enden av rommet til den andre og bl.a. store mengder steiner og glass dukket opp.

Det var desto mer merkelig at disse tingene ikke tilhørte hverken skolen eller noen av elevene. Det lot til at de materialiserte seg ut av den tomme luft. "Vi fant ut at mange av knivene og andre av de flyvende gjenstandene, var meget gamle. Noen kunne dateres minst 200 år tilbake". Det syntes å være svært lite sannsynlig at noen av guttene på skolen skulle slenge rundt slike kostbare antikviteter.

I denne perioden begynte Matthew å motta meddelelser fra det han hevder må være døde vesener. Han skal være istand til å skape forbindelse med døde mennesker ved å holde en penn løst i hånden. Pennen skriver av seg selv det som blir meddelt ham fra angivelig forlengst avdøde mennesker.

Ved hjelp av "automatisk skrift" var han en gang istand til å skrive en engelskoppgave om et emne han var dårlig informert om, forteller han.

Etter at han fikk denne evnen til "automatisk skrift" la Matthew merke til at poltergeist fenomenene ikke plaget ham lenger. De opphørte helt plutselig.

"Jeg ble snart klar over at den energi som hadde fått forskjellige gjendstander til å flytte seg og sveve rundt på en slik nifs måte, nå hadde funnet en måte å utfolde seg på, en mer kontrollert og verdig måte. Det var noen som stod bak alt dette, og som brukte meg i en bestemt hensikt", sier Matthew.

Etter hvert begynte skriften å anta en mer leselig form, og navnet Robert Webbe dukket opp. De fleste meddelesene var undertegnet med dette navn. Etter mange eksperimenter med Matthews penn, kunne det slås fast at denne Webbe døde i 1733. Denne ånden fortalte ivrig om sitt dagligliv i det 18. århundre. Han innrømmet også at poltergeist-fenomenene utelukkende skyldtes ham, men det lot ikke til at han var klar over at han ikke lenger var blant de levendes rekke.

Matthew foreldre var skeptiske. De fant det vanskelig å tro at et menneske fra fortiden var istand til å meddele seg gjennom deres sønn.

For å bevise at det hele ikke var bare tøv, skrev "ånden" sitt navn med blyant på en vegg i Matthew soveværelse.

Da han, via Matthew, ble irettesatt for å forsøke å dokumentere sin eksistens på denne måten, svarte Webbe: "Dette er mine vegger, og dette er mitt hus. Jeg skriver hva jeg vil".

En undersøkelse av gamle eiendomsdokumenter viste at familien Mannings hus var bygget i 1731 av en hattemaker ved navn R. Webbe...

Over 500 mystiske navntrekk

Innen en periode på fem dager i juni 1971 dukket det på en eller annen mystisk måte opp over 500 navntrekk på den samme veggen. Navnene ble sett av flere nyskjerlige, og hvert navn hadde en spesiell, individuell stil. Mange av disse navnene ble funnet

igjen i gamle offentlige dokumenter som nå er gulnet av edle. Det er fastslått at Matthew umulig kan ha hatt adgang til disse gamle papirer og protokoller.

Den automatiske skrivingen fortsatte nesten daglig. Budskapene varierte i lengde, fra hastig nedskriblede notater til lengere utredninger. Det virket fullstendig utrolig at "ånder" skulle gripe Matthews hånd og meddele seg til ham på et språk han selv ikke forstod. Ved en anledning viste det seg at noe som minnet mest om barnslige skriblerier, var gammel-arabisk og skrevet på en dialekt som ikke hadde vært i bruk på århundrer.

En av åndene har tydeligvis evnen til å stille diagnoser ved sykdommer. Bare ved å bli gitt fødselsår og -dag til en kronisk syk person, har han beviselig kunnet gi nyttige medisinske informasjonen hvis riktighet er blitt bekreftet gjennom konvensjonell behandling.

Kort tid etter at han hadde etablert seg som en slags "trådløs radiomottager" for disse "på den andre siden", oppdaget Matthew at hans unike gave gikk meget lenger enn til å frembringe skriftlige budskaper fra de døde.

Matthew forteller: "En dag etter lunch foreslo min mor at jeg skulle sette meg i forbindelse med en av mine venner og lage en tegning for henne. Jeg spurte henne hva hun ville jeg skulle tegne og hun sa "en hest", fordi - mente hun - det var meget vanskelig å få fram likheten med en hest i en tegning. Min mor måtte ha vært klar over at jeg ikke var særlig kunstnerisk begavet. Jeg tror hun foreslo dette for å legge en slags felle for meg. Hun innbildet seg neppe at jeg ville kunne lage noe annet enn en primitiv tegning av en hest. Men spør om jeg overrasket henne- og meg selv".

Før Matthew visste hva som egentlig hendte, begynte tegningen av en hest å forme seg på papiret.

"Minuttene gikk, og da jeg omsider så ned, oppdaget jeg at jeg hadde laget en nesten perfekt tegning av en hest. Den var bemerkelsesverdi god til å være laget av en som hadde store vanskeligheter med å tegne selv de enkleste ting".

Da tegningen var ferdig, ble den signert "Sir Alfred Munnings".

"Til min forbauselse skulle det vise seg, da jeg undersøkte tingene nærmere, at det virkelig hadde levd en kunstner ved det navn. Denne Sir Munnings hadde faktisk vært en spesialist i å tegne nettopp hester, og i en

gammel bok om dyreillustrasjoner gjenkjente jeg den hesten jeg hadde tegnet. Likheten var der strek for strek, og tegningen var, som De sikkert har gjetten, av Sir Alfred Munnings", forteller Matthew.

Leonardo da Vinci, Albrecht Durer, Rowlandson, Bewick, Arthur Rackham, Aubrey Beardsley, Paul Klee, Beatrix Potter og til og med den mer samtidige Walt Disney synes å ha fått for vane å tegne- og male gjennom Matthews fingre. En av de regelmessig tilbakevendende er den store Picasso. Ekspertene har bare kunnet konstatere at Matthews tegninger og malerier er laget i nøyaktig samme stil som de gamle mesterers, og at de i og for seg kan betraktes som selvstendige kunstverk. Til dags dato har ingen kunnet finne noen plausibel forklaring på denne "ånde-tegningen" og "ånde-malingen".

Så sent som i 1974 oppdaget Matthew at han var i bisettelse av andre og høyt avanserte psykiske evner. Etter å ha sett Uri Geller bøye en skje i britisk fjernsyn, forsøkte Matthew med et lignende eksperiment. I løpet av en halv time hadde han tilegnet seg en liknende evne. Skjeer, spikere, nøkler og andre metallgjenstander begynte å vri seg ut av form ved berøring.

Senere fulgte tankelesning. Det synes ikke å være noen grense for hva Matthew Manning kan gjøre.

Vitenskapelige institusjoner verden over er interessert i å finne ut det de kan om denne forbausende unge engelskmannen Matthew Manning.

Han kan bekrefte at over tyve universiteter og "hjerne-banker" er gått med på å teste ham under den aller strengeste, vitenskapelige kontroll. Den unge mannen har imidlertid stillet sine betingelser:

"Jeg er klar over at jeg kan ha avdekket en slags ny og vital energikraft som kanskje kan vise seg å være til nytte for menneskeheten. Jeg nekter å samarbeide med noe institutt som mottar bidrag fra en eller annen regjering. Jeg ønsker ikke å la mine evner bli utnyttet i et eller annet politisk øyemed. Jeg vil holde dette rent og utenfor enhver manipulasjon".

I juni 1974 ble Matthew fløyet til Canada for å bli nøye testet av et team bestående av kjente vitenskapsmenn og andre akademikere. Han besto alle prøver med glans.

"Jeg har sett Matthew Manning trosse vedtatte fysiske lover", konstaterer Dr. A. R. G. Owen under et intervju. Den samme Dr. Owen er direktør for et vitenskapelig institutt som kaller seg "New Horizons Res-

earch Foundation" i Toronto, Canada. Han er overbevist om at det ikke kunne forekomme noen form for fusk eller knep under testen av Matthew Manning.

Vitenskapelig test

Blant de forbløffede observatører var professor Brian Josephson, Nobelprisvinner i fysikk i 1973, da han så hvordan Manning fikk en kompassnål til å bevege seg bare ved å føre hånden over kompasset i en avstand av seks tommer. Etter at han hadde tatt bort hånden, fortsatte nålen sine uregelmessige svingninger, noe som ikke var minst forbausende.

Ifølge Dr. Owen var kanskje de mest interessante resultater de som ble oppnådd mens Manning satt og konfererte med en gruppe vitenskapsmenn. Han holdt to nøkler i hånden. Uten anvendelse av noen form for muskelkraft bøyde begge nøklene seg i løpet av fem minutter. Det måtte kraftige hammerslag til for å rette ut nøklene igjen.

Dr. A. R. G. Owen er tilbøyelig til å ville plassere den unge engelskmannen i samme klasse som Uri Geller. "Jeg har sett disse to bøye mer enn 200 metallgjenstander uten anvendelse av fysisk kraft", sier han. "Man trenger å foreta flere eksperimenter, men jeg tror fullt og fast på at disse to menn besitter evner utover det vanlige".

Høsten 1975 gjennomgikk Matthew Manning en rekke eksperimenter ved Amsterdam universitet i Nederland. Han ble blant annet plassert i et rom der det var en computer som var programmert til å vise serier av bilder og mønstre i hurtige glimt. Manning ble spurt om han kunne bryte det flakkende mønsteret som vist på lerretet.

"Jeg syntes det de ville ha meg til å gjøre, bare var en barnslig lek, et forsøk på å latterliggjøre det hele", forklarer Manning. "Jeg hadde mest lyst til å slutte med eksperimentene med en gang. Jeg var lei alt sammen".

Mens disse tankene passerte gjennom hjernen hans, var det en kjempe-computer i en annen ende av bygningen som plutselig begynte å løpe løpsk. Teknikerne som undersøkte computeren, var ikke istand til å finne noen feil ved den, men straks Manning var

ferdig med sine eksperimenter for dagen, fungerte den som normalt igjen, uten at noen kunne finne en eneste plausibel forklaring på fenomenet.

Hjemme i England har Matthew fått den beste støtte. Sjefsgrafologen ved Central Criminal Court i London, sier at hun ber en stille bønn om at ingen sak som måtte ha noe med Manning og gjøre, må komme for retten. I forbindelse med en drapsak fikk hun

spesiell tillatelse til å oppsøke Manning i hans hjem for å avsløre "sjarlatanen". Da hun forlot Manning, var hun en omvendt.

Rettens håndskrifteksperter fikk et eksempel på Mannings normale håndskrift, sammen med flere eksempler på forskjellige håndskrifter overført til Manning gjennom hans "änder". Blandt disse var en kunngjøring som ble påstått å skulle stamme fra Richard Stafford Cripps, kjent politiker og medlem av Underhuset, som døde i 1952.

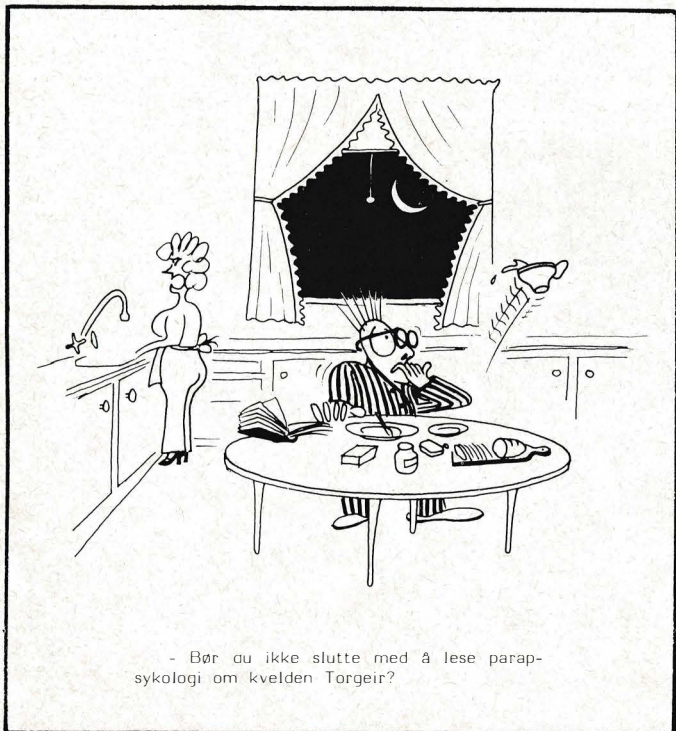
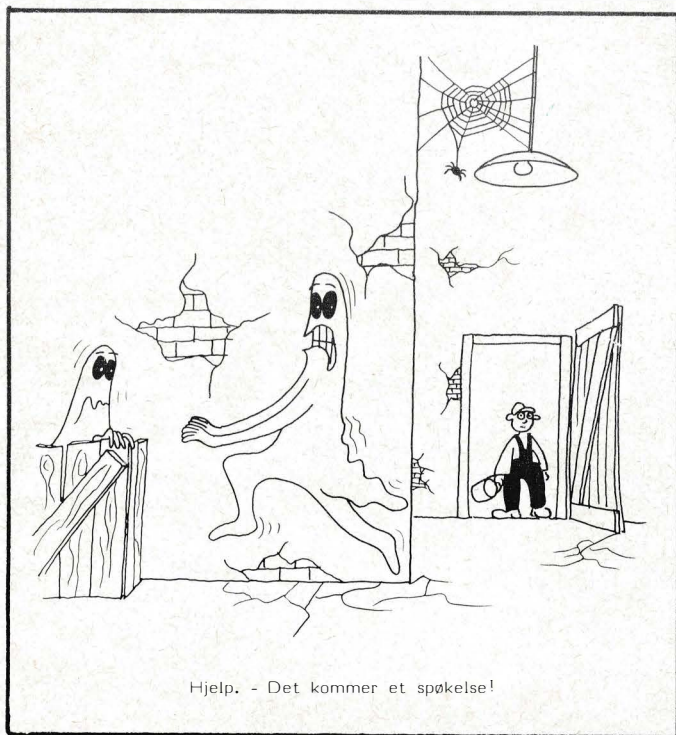
Da man sammenlignet Mannings nedtegnede notater med et brev Stafford Cripps hadde skrevet kort tid før sin død, ble ekspertene nesten rystet, ikke minst Joan Cambridge. Likheten, med visse små avvikelser, var helt slående. Hun måtte også motstrebende innrømme at Manning aldri ville ha kunnet etterligne Stafford Cripps håndskrift.

Selv en skeptisk representant for det verdensberømte Sotheby kunstgalleri, har måttet gjøre sine innrømmelser. Etter at Manning hadde optrådt i et TV-program i BBC, ga kunstauctoriteten uttrykk for skepsis når det gjaldt Mannings kunstneriske frembringelser. Han karakteriserte det som det reneste sludder at noen av de gamle mestere skulle benytte Mannings hånd til å lage bilder. Men etter at kunsteksperten hadde foretatt en omhyggelig undersøkelse av et Picasso-bilde, skiftet han straks mening. Han sa at hvis han ikke hadde visst noe annet, ville han ha sverget på at tegningen var autentisk.

Parapsykologen Peter Bander innrømmer at han var skeptisk da han første gang besøkte Manning, men at han forlot han som overbevist.

"Jeg visste ikke om jeg skulle tro mine egne øyne da jeg kom inn i Matthews soveværelse", sier han. "Alle disse underlige navnetrekkene og skribleriene var over alt. Navnetrekk skrevet i fortidens "blomsterstil" var å finne på steder hvor det ville ha vært umulig å bruke en penn. Mellom taklampen og taket var det ikke stort mer enn en kvart tomme. Til og med her ble det funnet navnetrekk".

I likhet med forskere over hele verden er Bander overbevist om at Matthew Manning har nøkkelen til mange av de spørsmål som den menneskelige rase nå står overfor. "Hvis vi visste hvordan vi skulle tøyte denne energien som Manning åpenbart besitter, ville det nesten ikke være noen grense for hva vi ville kunne oppnå", sier Peter Bander.

Tekst: TR
Illustrasjoner: TR

Testing av en håndspålegger

Av Sigurd Rønning
ved FI's parapsykologiske komite

Et stort antall mennesker med ekte eller tilsynelatende paranormale evner av forskjellig slag er blitt vitenskapelig testet. Blant disse er også håndspåleggere. Et eksempel:

Dr. Bernard Grad ved McGill-universitetet i Montreal tok for seg en håndspålegger som helbredet ved troens makt. En innledende test dreide seg om 300 mus med identiske sår. Det viste seg at de musene denne mannen holdt i hånden et kvarter hver dag, ble fortere friske enn dem som andre tok i på samme måte. Grad satte så i gang et eksperiment med byggkorn. Kornene ble saltet og lagt i en varm ovn til de ble skadet, men ikke ødelagt. Tyve hver av disse kornene ble så plantet i 24 pottes og vannet hver dag. Vannet ble tappet rett fra kranen

og oppbevart på to forseglede glassflasker. Hver dag holdt helbrederen en av disse flaskene i hendene en halv time. Eksperimentet ble lagt slik an at ingen, bortsett fra Grad, visste hvilke planter som fikk vann fra den "håndspålagte" flasken. Etter to uker viste det seg at de plantene som fikk det spesielle vannet, ikke bare utmerket seg ved mengde, men også ved størrelse og avkastning.

Grad undersøkte det spesielle vannet, og kunne ikke finne noe uvanlig, men senere analyser viste at det var liten spredning mellom surstoff- og vannstoffatomene. Forandringene i det vi betegner som et ustabilt molekyl, var tilsynelatende utløst av et menneskes

Tekst: TR

ESP - kort

Av Sigurd Rønning ved FI's parapsykologiske komite

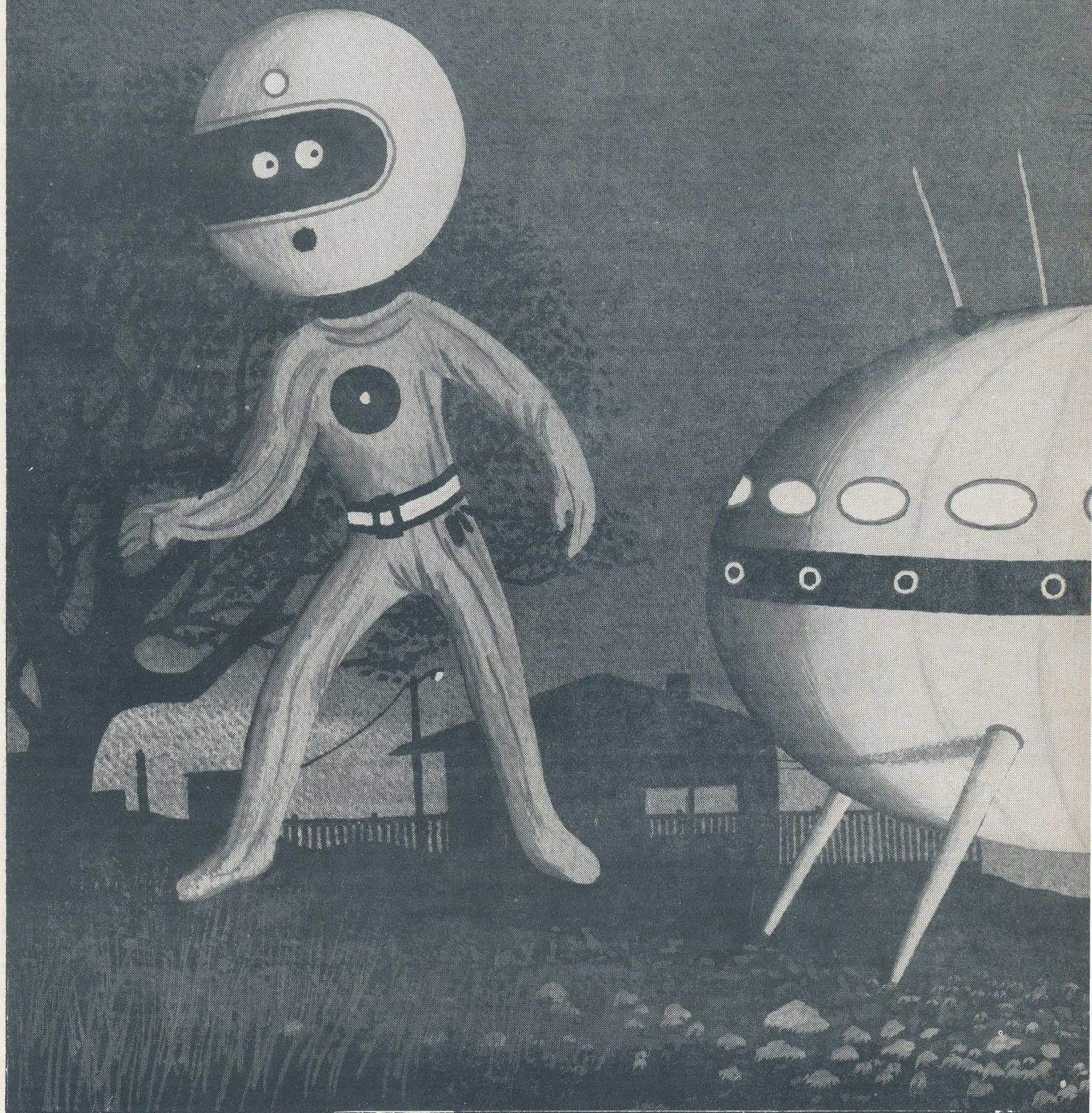
ESP-kort er spesielle kort som brukes ved telepati- og clairvoyance-eksperimenter. En ESP-kortstokk består av 25 kort. Kortene har fem forskjellige symboler: sirkel, firkant, plustegn, stjerne og bølgelinjer, og hvert symbol er representert med fem kort. En person opptrer som "sender" og en annen som "mottager". Etter sjanseforventningen skal "mottageren" i gjennomsnitt gjette riktig fem kort pr. kortstokk, eller pr. runde, men dersom mottageren ved en lang serie gjetninger (flere tusen gjetninger) i gjennomsnitt gjetter riktig fler enn fem kort pr. kortstokk (runde), og alle mulige feilkilder, som f.eks. sensoriske holdepunkter, er utelukket, kan dette regnes som bevis for at "mottageren" har telepatiske eller clairvoyante evner.

ESP-kort kan bestilles fra 1) Institute for Parapsychology (FRNM: Foundation for Research on the Nature of Man), Box 6847, College Station, Durham, N.C. 27708, USA, 2) Society for Psychical Research, 1 Adam and Eve Mews, London W8 6UQ, England, 3) Strubes Forlag, 4130 Viby, Sjælland, Danmark. For å være sikker på å få best informasjon om eksperimentering, og mest mulig brukbare kort, vil jeg anbefale dere å bestille kortene gjennom Fremmedvitenskapelig Informasjon.

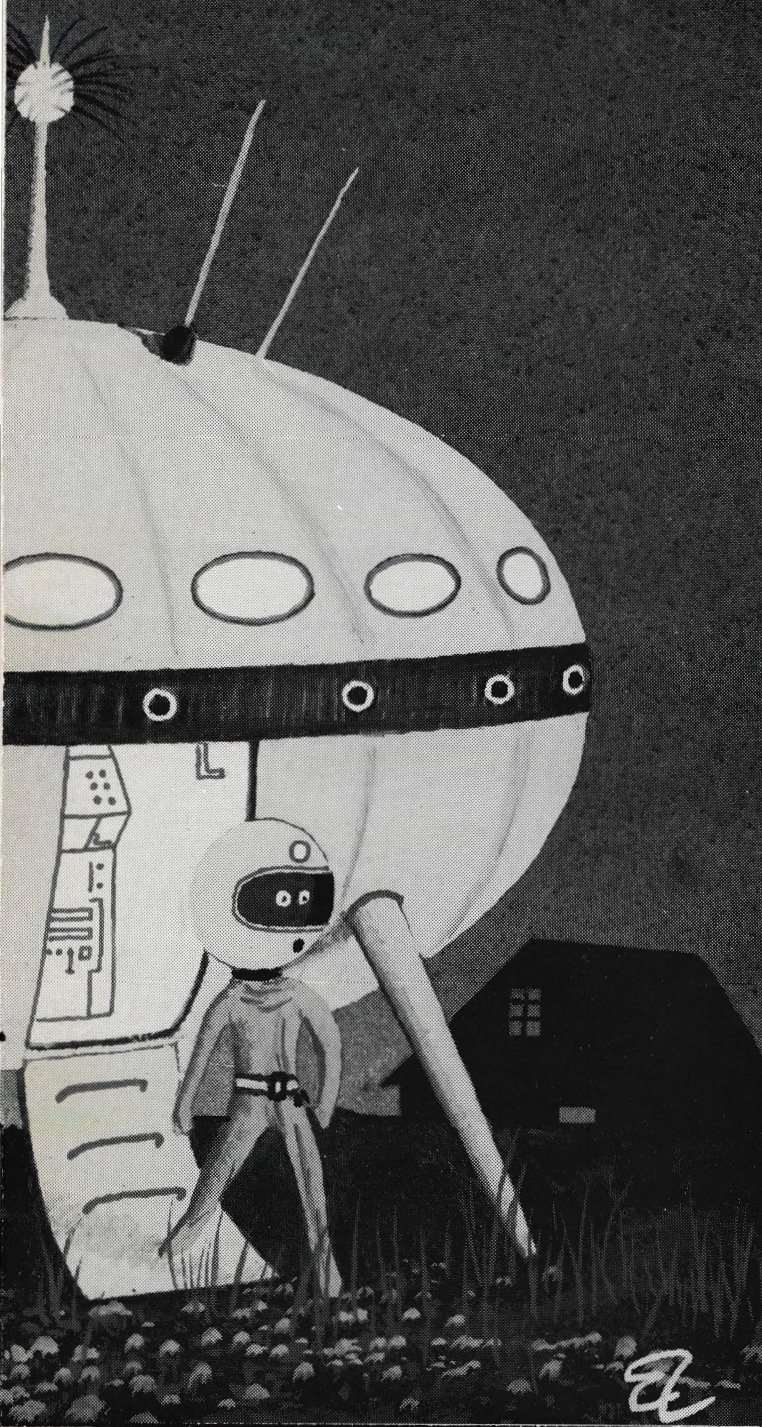
Tekst: TR
Illustrasjon: TR

ET UVENT

ET BESØK

Den 17. juli 1978 begav et reporter-team fra bladet "Ciove Do Brasil" seg til fru Amalias hjem. Hun var da 44 år, gift, hadde tre barn og bodde i Alto Da Mooca- kvart-eret, som hovedsakelig består av små hus med dårlig vedlikeholdte gårdhaver. Veiene er brolagte og med enkelte gatelykter. Dette var bare for noen år tilbake, et beplantet område.

Fru Amalia hadde vært vitne til en nær-kontakt av 3. grad, et fenomen som hennes mann helst ville at hun ikke skulle snakke mer om, i frykt for at hun ville bli stemplet som sinnsyk. Av denne grunn var det svært vanskelig å få i stand et møte, og det lyktes kun ved å love anonymitet. Vitnet la stor samarbeidsvilje for dagen, og hennes svar kom sikkert. Hun gjorde et sympatisk inn-trykk på bladets medarbeider, virket intelli-gent og beviste at hun var en meget god observatør.

Besøket

Natten til torsdag den 11. juli 1978, mel-lom klokken 23.40 og 23.50, satt fru Amalia i dagligstuen og så på fjernsyn. Barna sov. Med ett løp familiens hund mot døren til gårdhaven og begynte å gjø. Fjernsynsbildene begynte å flimre, og fru Amalia reiste seg for å gå ut med skallet av en appelsin som hun nettopp hadde spist. Hun gikk barfot mot døren og hørte en lyd som fra en in-sektsverm. Hun tok imidlertid ikke særlig notis av dette, da det var et mekanikerverk-sted i nabobygningen.

I samme øyeblikk hun skulle til å gå ut i gårdhaven, ble hun stående som forstenet. På hver side av døren sto en liten person og bak dem, midt i gården, sto et ovalt fartøy på

fire ben. Den ene personen gav straks fru Amalia et beroligende tegn eller et tegn om å vente. Den andre liksom gled - uten å røre bakken - mot porten ut til veien, hvor han så seg om til begge sider, for deretter å komme glidende tilbake på samme måten over flisene.

Fru Amalia kunne stadig ikke røre seg, men fulgte nøye med i alt som skjedde. Den eneste bevegelsen hun maktet å gjøre var å legge armene over kors, og slik ble hun stående under hele observasjonen. Hun kunne verken snakke eller rope, og følte seg iskald samtidig som hun svettet. Hun kunne heller ikke puste normalt. Den ene personen klappet henne på hodet, mens den andre gikk bort til fartøyet, hvor han undersøkte landingsstedet. Personen nærmest vitnet beveget seg nå også over mot objektet. Der tok han fra sitt belte fram en sylinderformet gjenstand som han brukte til å lyse på den veien han nettopp hadde gått. Det var et rart lys som hele tiden utvidet seg og trakk seg sammen. Det var grønt og liknet ikke alminnelig lys, men nærmest noe stofflig. Deretter tok han, også fra sitt belte, en annen sylinderformet gjenstand. Fra denne kom det en slags damp som han oversprøytet dem begge med. Like etter klatret de opp i maskinen og gav samtidig tegn til fru Amalie om at hun skulle følge med.

Da hun ikke svarte, vinket de med hendene som til avskjed og lukket døren. Under fartøyet veltet en slags gass eller røyk fram

og rotet opp i jorden, og fartøyet begynte å heve seg. I samme øyeblikk tentes det to pærer på objektet som utsendte et sterkt, gult lys. Fartøyet steg hurtig og forsvant på et øyeblikk. Fru Amalia erklarte i tillegg at hun syntes å se en tredje person, for hun så noe - eller noen - som hurtig flyttet seg inne i fartøyet.

Etter noen øyeblikk kunne hun bevege seg igjen. Stemmen hennes kom gradvis tilbake - da hun atter befant seg i familiens skjød. Da hun trådte inn i datterens værelse, la henne merke til at moren øyensynlig befant seg i en sjokktilstand - iskald, blek og stum. Datteren tenkte straks på et hjertetilfelle på grunn av morens hurtige åndedrett.

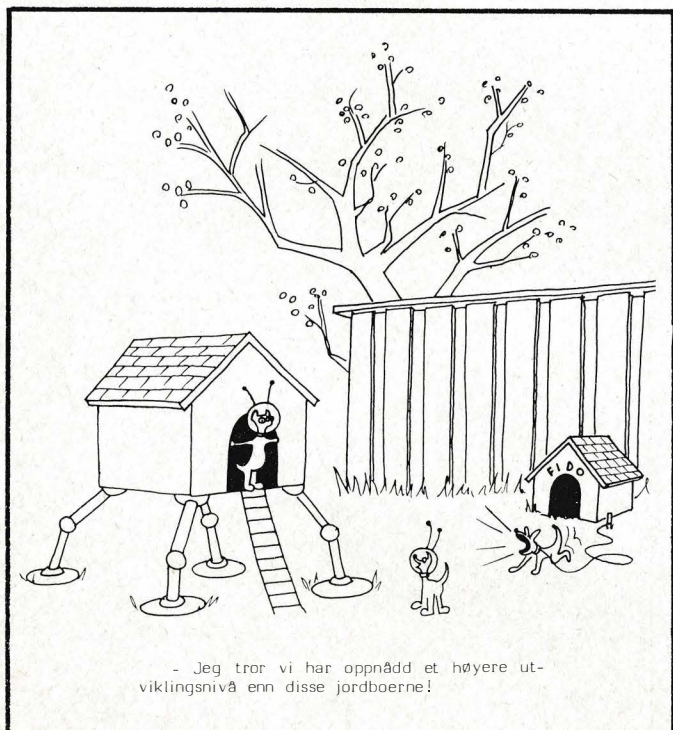
Humanoidene

De bar en rund hjelm på hodet, tilsynelatende av metall, av farge som gammelt sølv. På den øverste del av hjelmen, i pannehøyde, sås et lite blålig lys. Vitnet kunne bak hjelmens åpning se et ansikt uten øyebryn og øyenvipper og med runde, dyptliggende øyne. Huden satt stramt til knoklene og var gulaktig (som om de var angrepet av en lever sykdom). Nesen var flat, munn og øre kunne ikke ses for hjelmen. På munnens plass var det et rundt metallstykke.

Vesenene var ca. 1,25 meter høye og var kledd i en lys, grå drakt som dekket hele kroppen, inklusive hender og føtter. På deres belte skinte et ekstra "belte" på ca. 10 centimeters bredde uten spenne, hvorfra det hang diverse sylinderformet instrumenter/aparater.

De fremmede var svært magre med et temmelig stort hode i forhold til kroppen. Den ene var en tanke mer fyldig enn den andre (vitnet gjettest at det kunne ha dreid seg om en mann og en kvinne) og bar på brystet en rund plate på ca. 15 centimeter i diameter, kanskje av metall, fra hvilken det lyste et lite, hvitt lys fra midten. Den andre ufonauten hadde ingen slik plate.

Meget interessant beskrivelse. Som vi skal komme tilbake til, er det i denne rapporten svært mange paralelle detaljer til andre liknende nærkontaktrapporter. Her kan nevnes detaljer som stort kranie, spinkel kroppsbygning o.s.v.

Fartøyet

Objektet var ovalt og omgitt av et strålende, sølvglinsende bånd, hvor det satt noen sterkt skinnende, blå ringe. Fartøyet hvilte på fire koniske ben. Over det sølvglinsende båndet sås noen ovale luker, hvorfra det kom et meget sterkt, gult lys. Gjennom fartøyet åpne dør la fru Amalia merke til at man på veggen lengst inne kunne se noe som minnet om noter som ble opplyst. Hun bemerket likeledes en slags taburett med rund rygg. Oppå fartøyet var det fire antenner og mellom dem, i sentrum, befant det seg en større som bar en kule. Denne kulen var sammensatt av utallige svingende lys i ulike farger, og den minnet litt om et piggsvin, fortalte vitnet, fordi det stakk små tråder ut fra den.

Fartøyet målte, uten ben, to meter i høyden og tre meter i bredden. Det var besynderlig at det ca. 1,5 meter fra objektet kunne ses to lys - som to pærer - men uten noen synlig forbindelse til fartøyet. Fartøyet farge var som gammelt sølv.

Spørsmål

Bemerket fru Amalia noe usedvanlig hos seg selv eller hos husdyrene?

Hun opplyste at hun la merke til en fullkommen stillhet, som om hun var blitt stakk døv eller som om verden var gått i stå. Familiens hund gjødde i det hun åpnet døren til gårdhaven. Deretter ble den taus og forsvant for å gjemme seg et eller annet sted i huset.

Var det måne eller skyer på himmelen?

Det turde hun ikke uttale seg om.

Trødde hun på at det eksisterte såkalte flygende tallerkener?

Nå gjør hun det, men før denne episoden - nei. Hun hadde alltid vært overbevist om at den slags var journalisters og unge menneskers påfunn. Hun hadde aldri lest noen lit-

teratur om ufoemnet.

Berørte de fremmede bakken når de gikk?

Nei, dette forsikret fru Amalia ganske bestemt. De svedde på en måte noen centimeter over jorden som om de gikk på usynlige skøyter.

Hørte hun de fremmede snakke eller oppfattet hun en slags telepati?

Overhodet ikke. De verken snakket innbyrdes eller med henne.

Hva var de fremmeds klesdrakt laget av?

Det visste hun ikke, men hun syntes at draktene virket bløte som en blomsts kronblad.

Utsendte fartøyet noen bestemte lukter?

Nei - bortsett fra da fartøyet lettet. Luktene minnet da om ammoniakk.

Var stedet godt belyst?

Lyset var svakt og kom fra en gatelykt i nærheten.

Hvor lenge varte observasjonen?

I ca. ti minutter.

La hun merke til noen temperaturforandringer?

Det visste hun ikke. Det eneste hun kunne si var at hun ble kald. Fullstendig iskald.

Kun "Ciove Do Brasil" beskjeftiget seg med denne saken, og først etter et års undersøkelser ble rapporten offentliggjort. Avisen ønsket å lage en tilbunnsstående undersøkelse for å prøve å finne en brist i vitnets forklaring. Man fant ingen. Bemerk at det ikke var fru Amalia som foranlediget møtet. Hun fortok seg heller ikke noe som kunne kompromittere saken.

Positive punkter

Fru Amalia og hennes familie la vekt på å unngå besværligheter, og hun gikk kun med på å bli forhørt om fenomenet hvis hun fikk være anonym. Ingen andre hadde hørt noe om saken fra henne eller hennes familie.

I denne typen av saker forekommer det ofte et eller annet budskap, hyppigst religiøst inspirert. Fru Amalia kom ikke med noen slike hentydninger.

Fru Amalia kunne ikke bevege seg mens ufoen var i nærheten. Dette går igjen i tusenvis av andre rapporter.

Den summende lyden som av en insekt-sverm. Denne detaljen er også godt kjent av UFO-forskere.

Vitnet bruker ordet "ammoniakk" for tilnærmelsesvis å uttrykke hva hun kunne lukte, og i realiteten er denne påstand meget plausibel. I mange av disse sakene er den lukt man merker den samme som kvelstoff. Ammoniakk er en luftart dannet av ett kvelstoff- og tre hydrogenatomer.

I de mest fantastiske ufo-observasjoner forekommer som regel et orgi av farger i ulike nyanser. Men fru Amalia sto hardt fast på at det bare var snakk om ett gult lys oppå fartøyet som inneholdt vekslende farger. Hun var også sikker på at fartøyet ikke skiftet farge idet det lettet og forsvant.

Det virket som om de fremmede desinfiserte seg med en slags gass før de forsvant. Noe som ikke forekommer ofte i slike rapporter - men som virker logisk. Man tviler på at denne detaljen, hvis det ikke hadde vært virkelig, kunne vært oppfunnet av vitnet.

Hun fortalte at hun følte seg stakk døv.

Denne fornemmelsen er typisk for mange nær-observasjoner.

Hunden gjødde, men gjemte seg så snart døren ble åpnet.

Bildet på TV-skjermen flimret.

Hvordan kunne fru Amalia, som ikke kjente noe til ufoer, vite at den ovale formen også er typisk, ikke alene den tallerkenformede.

Denne nærkontakthendelsen er rapportert med mange likhetspunkter til andre rapporter av samme art. Bl.a. går det klart frem at de besøkende var fredlige, og ikke viste noen tegn til agresjon.

Negative punkter

Objektets landingssted var det dårligst tenkelige, i et bebygget område. Det forekommer imidlertid så mange rapporter med flere uavhengige vitner fra tettbygde strøk at man vet det skjer.

Fru Amalia var alene om observasjonen.

Landingsstedet var av slik art at avtrykk vanskelig kunne identifiseres etter landingen. Derfor foreligger det ikke her de konkrete

beviser som ofte er tilfelle ved lignende hendelser.

Tekst: TR

Illustrasjon: TR

Kilder: Ciove Do Brasil, Vimana, Hypotheses Extraterrestres 18/81, og UFO aspekt 1/82.

★ ASTROLOGI ★

Av Sigurd Rønning

Det de fleste later til å forbinde med astrologi, er ukebladhoroskopene. Dessverre har disse svært lite med seriøs astrologi å gjøre. Dette fordi de bare tar utgangspunkt i de enkelte dyrekretstegn, hvis i det hele noe. Det kan nok være at enkelte ting stemmer godt, men dette beror for det meste på tilfeldigheter. Seriøs astrologi beskjeftiger seg med langt flere faktorer enn dyrekretstegnene, som er vesetlige nok, men som bare er en faktor i et større hele.

For å kunne stille opp et seriøst fødsels-horoskop, må man kjenne det nøyaktige fødselstidspunkt, datoen og årstallet, samt det nøyaktige fødselssted. Fødselstidspunktet må helst være på nærmeste 4 minutter riktig, og fødselen må være naturlig og spontan. Utfra dette kan man bl.a. utlede en persons karaktertrkk og personlighet og beregne viktige perioder i livet, de såkalte progresjoner. Man beregner hvilke posisjoner solen, månen og planetene, sett fra jorden, har i de enkelte dyrekretstegn og såkalte hus, og vinkelforholdene mellom planetene. Husene står for de forskjellige livsområder. Vinkelforholdene kalles også aspekter, og kan være nøytrale, harmoniske eller disharmoniske. Det dyrekretstegn solen står i ved fødselen, er det tegn man er født under, og tilkjenner vår egentlige egenskaper, med modifikasjoner utfra fødsels-horoskopet ellers. Man opererer ellers med den såkalte ascendanten, som er den grad som stiger opp i den østlige horisont i fødselsøyeblikket, og som samtidig dekker hele det samlede dyrekretstegn som inneholder denne grad. Ascendanten står for de egenskaper vi gir inntrykk av utad, dvs. vårt ytre image. En person med f.eks. ascendanten i væren, vil utad virke typisk impulsiv, selvheldende og jet-betont. Dessuten kan man bl.a. beregne hvor mange planeter det finnes i såkalte kardinaltegn, faste og beveglige tegn og aktive og passive tegn, og stille opp en såkalt dominanskjede. Dette siste betegner livets kretsløp og overganger i tanker, følelser og handlinger.

Stadig flere har oppdaget at astrologi har noe for seg, at man bl.a. faktisk kan gi en nøyaktig og korrekt beskrivelse av en persons egenskaper og livsløp utfra vedkommendes fødselsdata. Dersom et fødselshoroskop er seriøst og korrekt utarbeidet, og baserer seg på helt korrekte fødselsdata, vil de egenskaper og det livsløp som det beskriver, være mer karakteristisk og beskrivende enn for de fleste andre. Astrologien har fått en stadig sterkere stilling, også her til lands. Ved Universitetet i Oslo er det dannet en egen astrologigruppe, som bl.a. holder kurs i astrologi, og har faste arbeids- og diskusjonskvelder.

De som måtte være interessert i å få oppstilt sitt fødselshoroskop, kan få navn, adresse og telefonnummer til astrologer ved henvendelse til Fremmedvitenskapelig Informasjon.

En fyldig liste over seriøs astrologiliteratur (95 bøker, for det meste engelskspråklige) fåes også ved henvendelse til Fremmedvitenskapelig Informasjon.

Tekst: TR

UFOene i Trøndelag

Hvem har vel ikke hørt om UFOene i Trøndelag? I Hessedalen har en masse mennesker i våres opplevd å se UFO. Ikke bare som en øyeblikksopplevelse, men til daglig var disse mystiske objektene å observere. De detaljer FI's rapportsentral sitter inne med i skrivende stund, har blitt så godt publisert i såvel radio som TV, samt de fleste av landets aviser, at vi har utelatt den helt store spalteplassen vedrørende denne saken. Men et detaljert tilbakeblikk kan bli aktuelt, dersom det lykkes oss å spore frem mere stoff spesielt med forswarets uttrykkning. Det er kanskje mer interessant i denne anledning å betrakte folks reaksjoner og inntrykk, nå da det store hysteriet har stilnet. Vi i TR, burde kanskje ha blitt imune mot snodige fortolkninger av enkelte UFOfenomen, (som til eks. at alle UFOer bare er lys fra E18), men til tross for at vår irritasjon over slike påstander avtar med årene, ser vi det som vår informasjonsplikt å gjøre folk oppmerksomme på at de såkalte ekspertene som gjennom offentlig media forsøker å kommentere en UFOhendelse ganske enkelt ikke er eksperter på

området. De eneste eksperter innen UFOlogien, finnes i seriøse organisasjoner som behandler UFOsaken som vitenskap. Av landsomfattende organisasjoner i Norge som behandler dette temaet seriøst, finnes det to: UFO-Norge og Fremmedvitenskapelig Informasjon. (Gode eksempler på neddyssingsprosjekter fra det offentlig i forbindelse med UFOrapporter, har vi behandlet i en lengere artikkel i vår første utgave av TR som utkom høsten 1981).

En uttalelse fra en meteorolog, intervjuet i NRK's lørdagsrevyen, kan selvfølgelig så absolutt forsvares, - den lød: "Disse bilder jeg her har sett minner svært om bilder jeg tidligere har sett av kulelyn". Meteorologen påsto ikke at UFOene nødvendigvis behøvde være kulelyn, han forsto selvfølgelig at kulelyn ikke inntreffer under de værforhold som ar i Hessedalen under observasjonstiden, han var selvfølgelig også inneforstått med at kulelyn ikke kommer til avtalt tid slik disse UFOene gjorde. Men til tross for denne logikk, går fremdeles halve Norge (minst) - og mener bestemt at Trøndelag-UFOene var kulelyn. Dersom man ønsker å få vite sannheten bak UFOmysteriet, hjelper det lite å overdrive sin skepsis til en og annen forklaring, men vær objektiv, - og tenk, - det hjelper.

Tekst: TR

MEDLEM ?

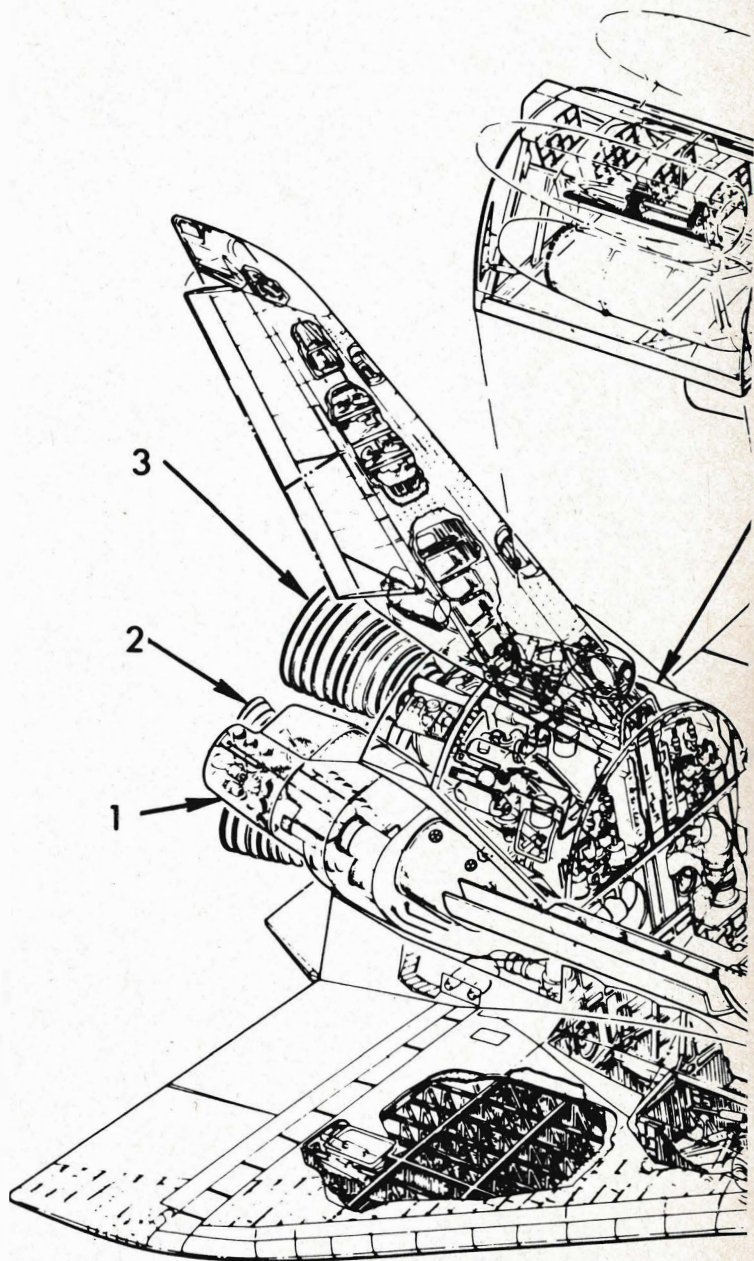

COLUMBIA

Som en innledning til TR's fremtidige oppfølging av romfartsnytt, presenterer vi her en enestående konstruktiv og teknisk oversikt over det hittil mest praktiske og fantastiske romfartsvidundere romfergen Columbia. I tiden fremover, vil det av all sannsynlighet være repotasjer knyttet til nettopp dette tekniske vidunder, som vi i TR's redaksjon vil arbeide mest med under de store romfartsoverskrifter. Vi håper de følgende illustrasjoner med beskrivelser vil gi den enkelte leser en grundigere innsikt i det bevingede romskipets konstruksjon og funksjon.

Konstruksjon

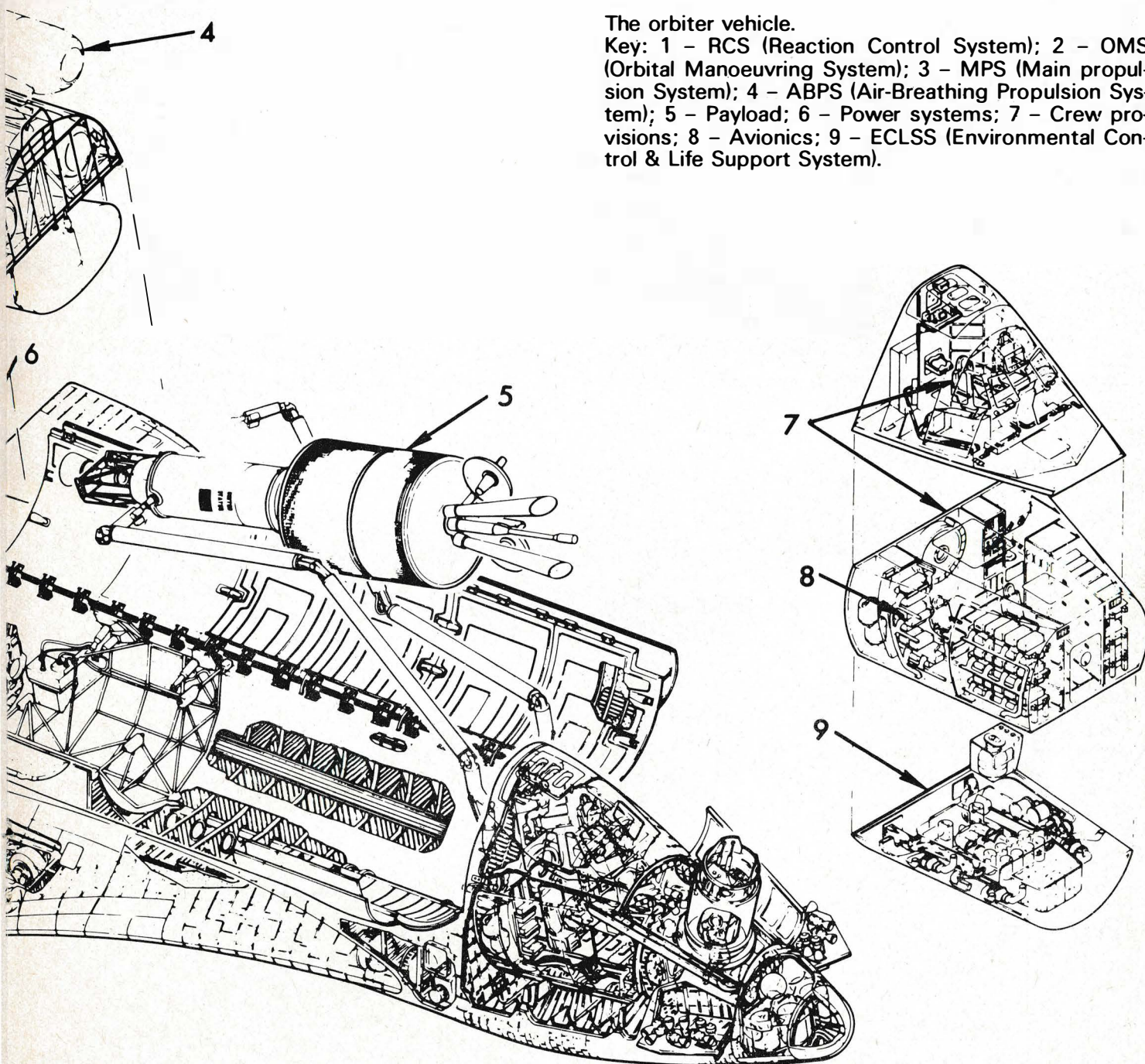
Romfergen er omtrent på størrelse med en DC-9, men har tilbakestrøkne vinger. Ved oppskyting blir den drevet av to avtagbare bæreraketter med fast brennstoff og sine egne tre rakettmotorer med flytende brennstoff fra de ytre brennstofftankene, som fergen og de to avtagbare bærerakettene er festet til. Bærerakettene blir etter bruk frigjort, lander i vann med fallskjerm og blir plukket opp av båter for senere bruk. Brennstofftankene som forsyner romfergens egne hovedmotorer blir dumpet etter at de er tømt, men disse blir ikke plukket opp. Fergen står i vertikal stilling som en rakett ved oppskyting, men landingen foregår på en landingsstripe. Fergen seiler ned som et glidefly, og den kan brukes om igjen ca. 100 ganger. I omløpsbane bruker fergen to mindre motorer med egne brennstofftanker til fremdriftsmåner i rommet. Disse er plassert overfor de tre hovedmotorene med en motor på hver side av haleroret. I tillegg er det små dyser plassert både i hale- og neseseksjonen for gynging, rulling og giring.

IMBIA

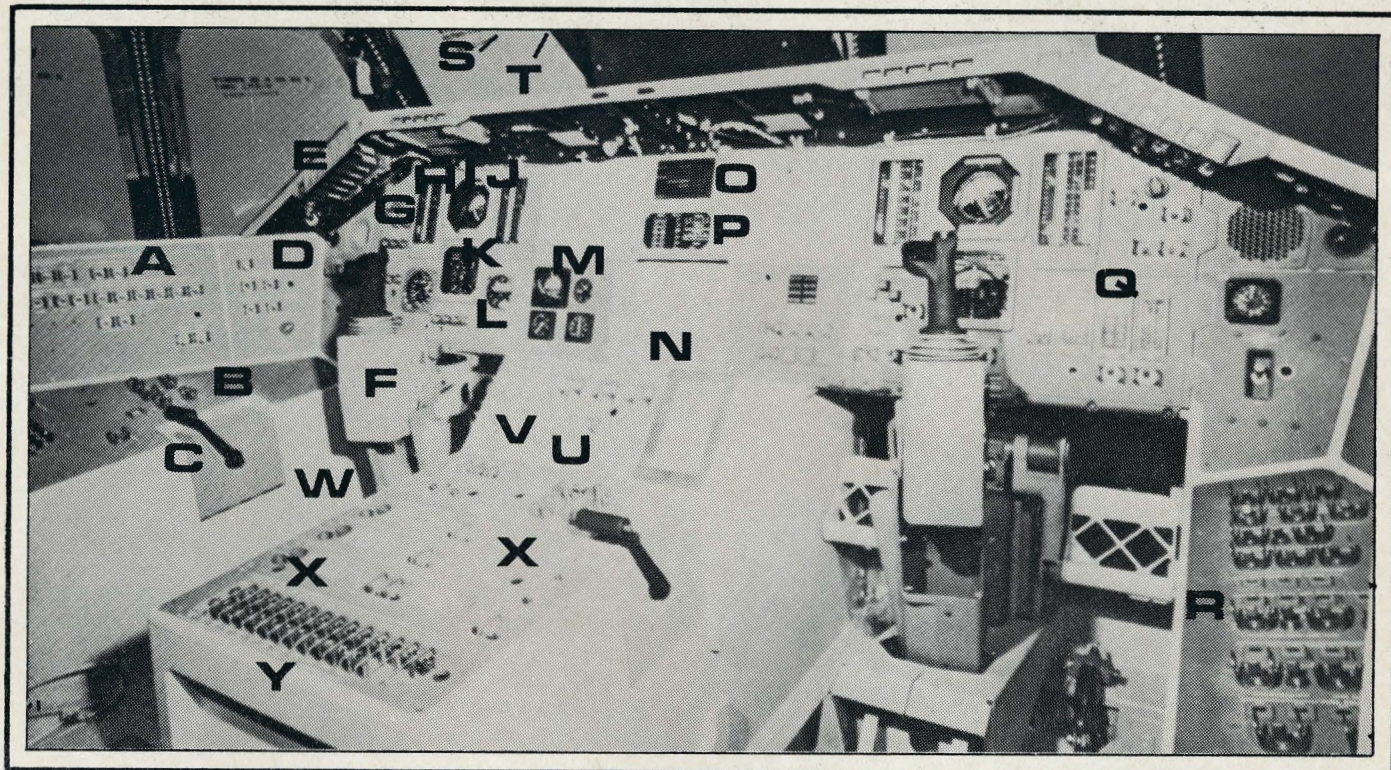
The orbiter vehicle.

Key: 1 - RCS (Reaction Control System); 2 - OMS (Orbital Manoeuvring System); 3 - MPS (Main propulsion System); 4 - ABPS (Air-Breathing Propulsion System); 5 - Payload; 6 - Power systems; 7 - Crew provisions; 8 - Avionics; 9 - ECLSS (Environmental Control & Life Support System).

De to hovedseksjonene i fergen er en to-etasjes kabinseksjon og et lasterom. På det øvre dekket i kabinseksjonen finner en kommandoseksjonen med flykontrollinstrumentene, mens det nederste dekket inneholder oppholdsrom og arbeidsrom for vitenskapsmen-

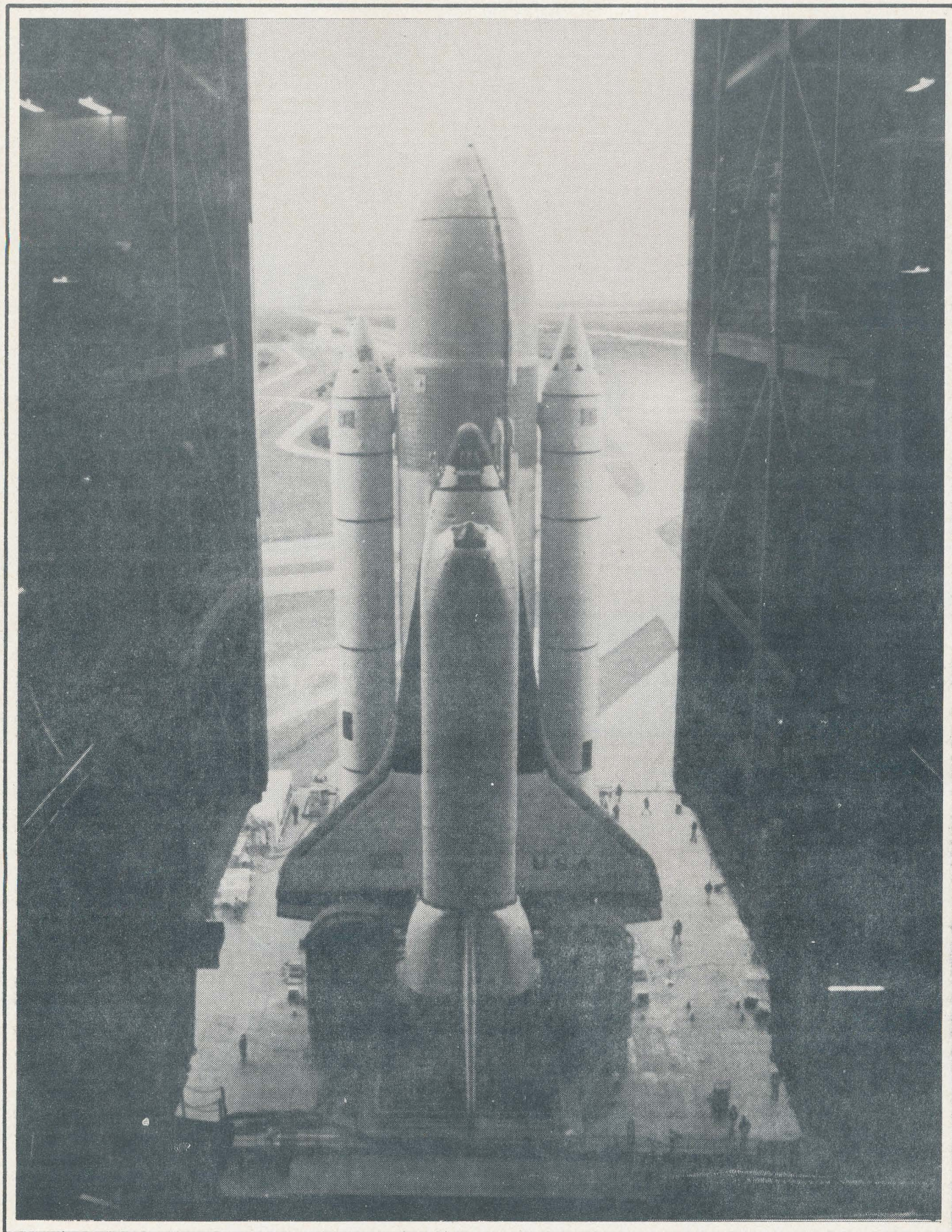
nene. Kabinseksjonen gir dermed plass til et mannskap på syv i en hel måned til utførelse av romforskningsoppgaver, til hvile og andre gjøremål. Lagerrommet gir plass til transport av et meget variert utstyr, som f.eks. satelitter, romseksjoner, romteleskop osv.

Bildet viser den første romfergekabinens flykontrollinstrumenter med kapteinens plass til venstre og pilotens plass til høyre. Bokstavene angir:

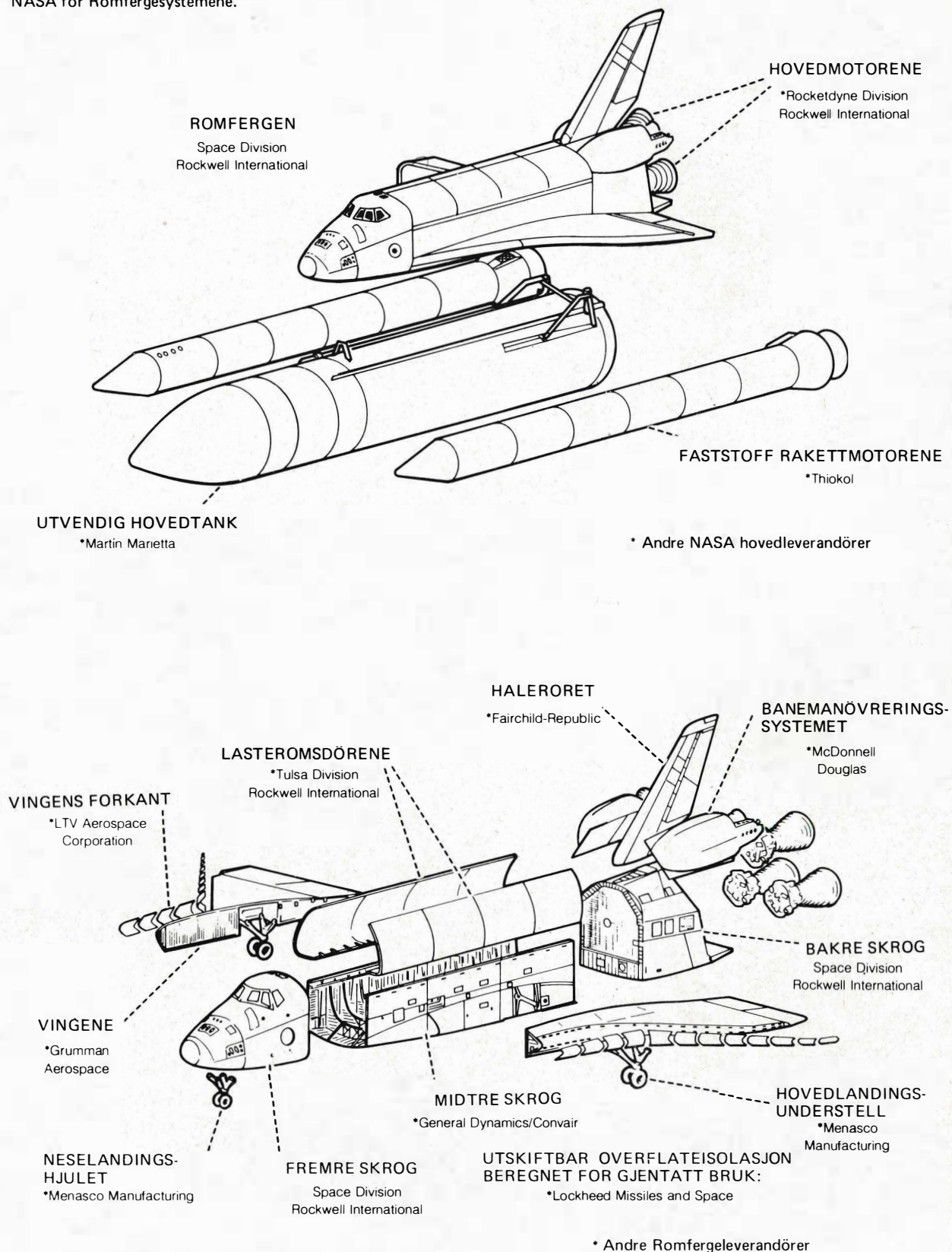
- A Kontroll av klimaanlegget.
- B Brytere for flapsene (styreklafter).
- C Kontrollspak for bremsene.
- D Instrumentkontrollpanel.
- E Trimmkontrollbrytere.
- F Stikka.
- G Kontrollpanel for kraftforsyningen.
- H Mach- (overlyds-) hastighetsmåler.
- I Flystillingsangiverinstrument.
- J Høydemåler og hastighetsmåler.
- K Kunstig horisont. Instrumentet angir flyets stilling i forhold til jordoverflaten.
- L Barometrisk høydemåler.
- M Flystillingsindikator.
- N TV-skjermer for datamaskinene ombord.
- O Varsellamper.
- P Posisjonsindikator (TV-skjerm med farger).
- Q Kontrollinstrumenter/organer for hydraulikkanlegget.
- R APU (Auxiliary Power Unit, plassert i sideveggene i lasterommet) og brenselcellekontroll.

- S Kontrollpanel og instrumenter for brennstofftankene.
- T Instrumenter som angir oksygen- og hydrogenventil stilling, samt betjeningsorganer for regnemaskinen.
- U Kontrollpanel for regnemaskinens betjening.
- V Dataskjerm for regnemaskinutskrift. En liten TV-skjerm som viser beregninger foretatt på regnemaskinen i form av tall og bokstaver.
- W Indikatorlamper for brennstofftankene.
- X Kontrollpaneler for Tacan (navigasjonssystem), UHF-radio for kommunikasjonsformål og mikrobølge instrument landingsystem (ILS), for å kunne lande ved dårlig eller null sikt, bare ved hjelp av instrumentene. Flyet flyr da på en kurs som angis av to radiostråler, sendt opp fra flyplassen. Den ene angir fergens posisjon i forhold til rullebanens lengderetning, mens den andre strålen angir fergens innflyvningsvinkel ned mot rullebanens begynnelse.
- Y Kontrollbrytere for kraftforsyningssystemet.

Columbia på vei ut av monteringshallen. Bildet er tatt av fotograf Ben Bundy, som er vår representant i USA for vår romfartskomite. Tidligere ansatt i NASA. Foto: TR

Rockwell International's avd. for Romfart er hovedansvarlig for den totale sammenstilling av Romfergen og er hovedleverandøren til NASA for Romfergesystemene.

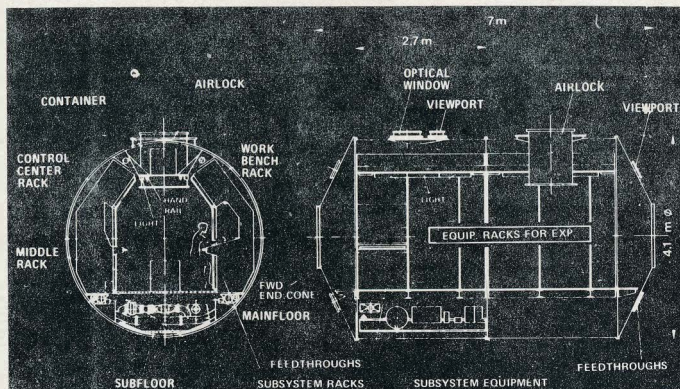

Columbia på vei til oppskytningsplassen, som fraktet Apollo/Saturn rakettene. Foto: oppmontert på den samme mobile plattform TR ved Ben Bundy.

Spacelab

Spacelab er det europeiske bidraget til det programmet som etterfølger Apolloprogrammene. Spacelab består av to enheter. Den ene enheten danner selve romlaboratoriet, som kan settes sammen av flere (like) moduler, der hver modul er instrumentert og utstyrt for vitenskaplige forsøk. Disse forsøkene skal utføres av forskere som kan entre stasjonen via en luftsluse fra Shuttelen, dvs. romfergens oppholdsrom.

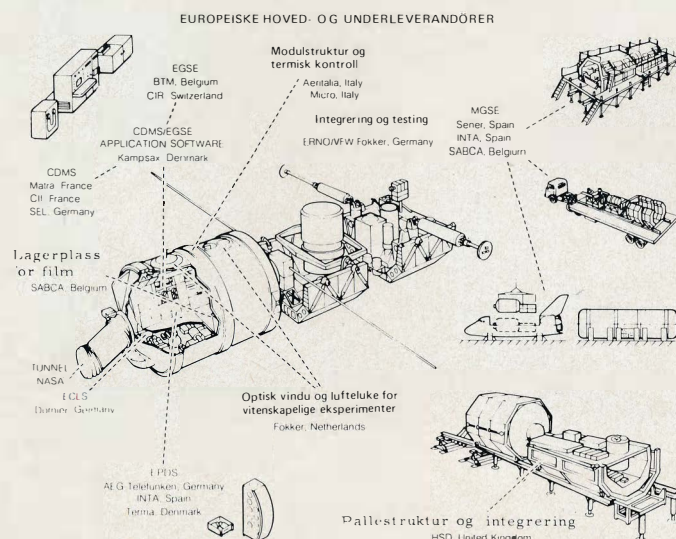
Den andre enheten består av paller, dvs. palleseksjoner, som kan romme forskjellige større instrumenter og eksperimenter som skal utsettes for verdensrommets miljø.

Disse tegningene viser den lange Spacelab-modulen. Til venstre sees modulen rett forfra og til høyre fra dens venstre side. Hele modulens hovedgulv med utstyr og eksperimenter, kan gli ut og inn av modulskalet. Det samme gjelder for utstyret under gulvet. Dermed kan Spacelab raskt gjøres klar for neste ekspedisjon med nye eksperimenter.

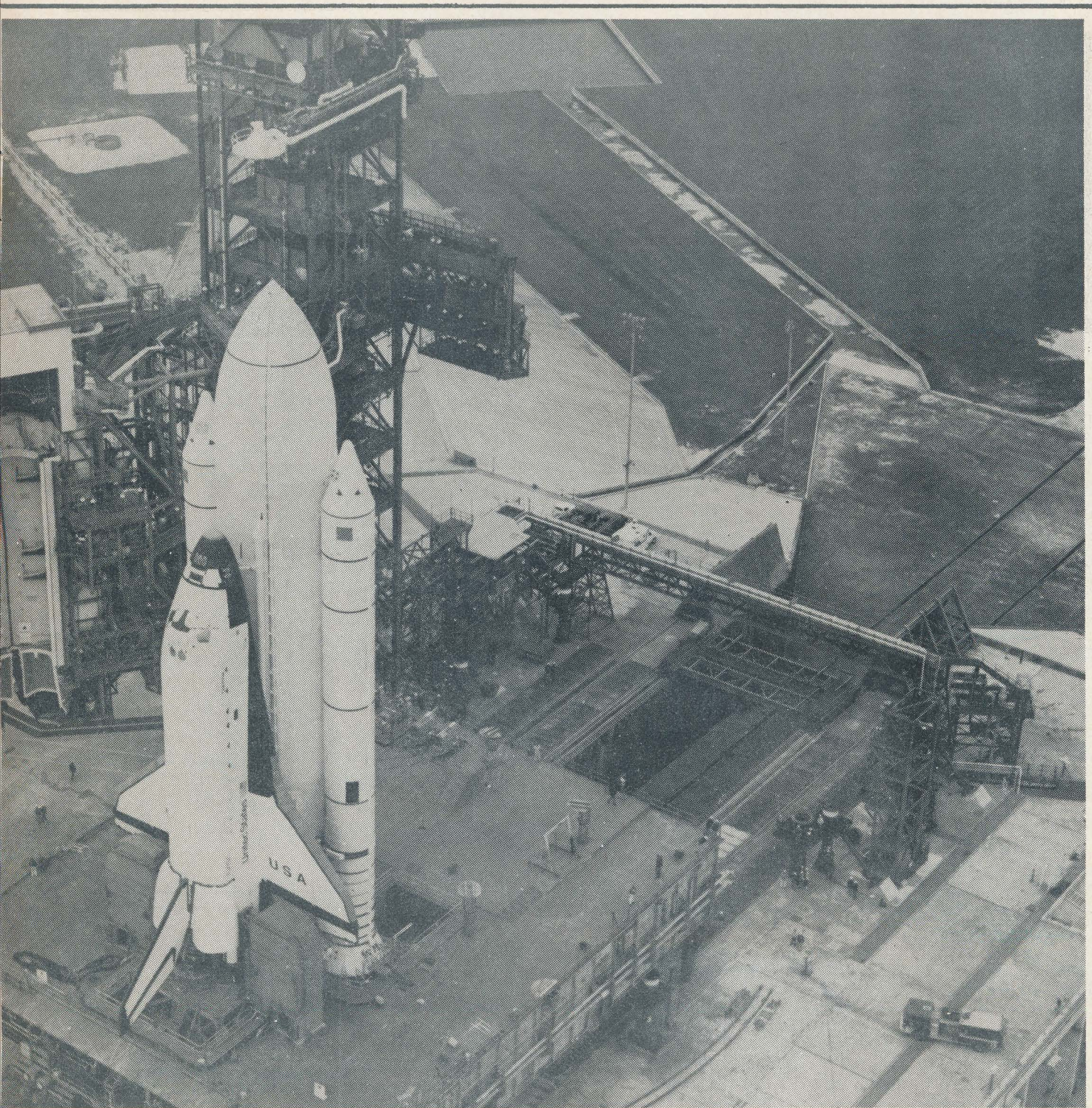

Oversikt over Columbias oppskytningsplass i Florida. Foto: TR ved Ben Bundy.

Spacelab er bygget og utviklet av VFW-Fokker konsernet på oppdrag fra den europeiske romfartsorganisasjonen ESA (European Space Agency).

Spacelab er konstruert slik, at dets anvendelsesmuligheter er nesten overdrevent

mangesidige og fleksible. Hvert vitenskapelige eksperiment som skal følge med på de enkelte ferdene må hver for seg analyseres for å finne ut hvor mye varme den avgir til omgivelsene, hvor stort er dets kraftforbruk eller andre krav som stilles, for at det spesielle eksperimentet skal kunne virke tilfredsstillende. Hvor viktig slike enkelte standardanalyser vil bli, forstår vi når Spacelab vil nå sitt maksimale utnyttelsesgrad med 22 flyvninger pr. år.

Tekst: TR
Illustrasjoner: Nytt om romfart nr. 23-januar-april 1977. Amatørastronomen.
Kilder: USIS, vitenskap og teknikk, 1976. NASA, Space Shuttle, jan. 14-76. NASA News, 76-149. ESTEC-katalog, modellraketter. Aviation Week & Space Technology 1976 20. og 27. sept., 8. og 15. nov., 1977 28. febr., 14. mars og 18. april. Raumfahrt-forschung nr 3 og 6 1976.
Foto: TR. Nytt om romfart nr. 23 1977.

OPPBYGNING AV STJERNESYSTEMER

De fleste astronomer er enige i at antageligvis halparten av de normale stjernene på himmelen er dobbeltstjerner. Solen er ikke en dobbeltstjerne, men den har et planetsystem. Dette har ført til spekulasjoner om at de stjerner som ikke er dobbeltstjerner, har et planetsystem. Da forskerne på "Project Ozma" lyttet etter signaler fra mulige sivilisasjoner i andre solsystemer, rettet de radioteleskopet mot stjerner av tilnærmedesvis samme type som solen uten kjente ledsagere.

For å finne ut hvor mange stjerner av samme type som solen som kan være doble, og hvilken virkning det har på hyppigheten av planetsystemer, har Helmut A. Abt og Saul G. Levy ved Kitt Peak National Observatory letet intensivt etter ledsagere til 123 stjerner. Dette er utvalgt av giganter og dvergstjerner fra F3 til G2 som er sterkere enn mag. 5,5 og nord for -20° . Disse stjernene ble observert en rekke ganger med coude-spektrografen til et 84" teleskop på Kitt Peak for å finne ut hvilke stjerner som har variable radial-hastigheter. Dette er en test på om de er doble. Ved denne metoden oppdaget de 26 nye spektroskopiske dobbeltstjerner og fant baneelementene til disse. De forbedret også baneelementene til 21 tidligere kjente spektroskopiske dobbeltstjerner. I tillegg har 23 av stjernene i utvalget visuelle ledsagere med kjente baner, og 25 andre ledsagere med samme bevegelse som hovedstjernene.

Tilsammen synes 42% å være enkle, 46% doble, 9% tredoble og 2% firedoble av de 123 stjernene i utvalget. Det må imidlertid eksistere andre uoppdagede ledsagere. Hvis en ledsager beveger seg i en bane normalt på vår synsretning eller har meget liten masse, kan den unngå å bli oppdaget ved spektroskopiske observasjoner. Det er også vanskelig å påvise doble stjerner med liten avstand og stor forskjell i lysstyrke mellom komponentene.

Ved å gi et rimelig tillegg for dette, finner man at det gjennomsnittlig er 1,4 ledsagere for hver hovedstjerne. Av dette følger at de fleste stjerner er doble og mange tredoble eller firedoble. Enkeltstjerner er forholdsvis skjeldne. Denne analysen har gitt mye informasjon om massen til sekundærstjernene som viser en uventet opptreden. For systemer med en periode mindre enn 100 år, avtar antallet med kubikkroten av sekundærstjernens masse. Dette står i motsetning til den aksepterte teori til P. J. van Rhijn om at antall stjerner pr. enhetsvolum i universet øker ved avtagende utstråling (og derav masse) ihvertfall ned til masser på 0,2 solmasser. Tydeligvis så har ikke sekundærstjernene i systemer med en periode under 100 år den samme fordeling som hovedstjernene. Derimot for dobbeltstjerner med perioder over 100 år stemmer massefordelingen til sekundærstjerner med fordeling til van Rhijn.

Stjernefødsel

Forskjellen mellom kort- og langperiodiske dobbeltstjerner kan forklares ved å se på mekanismen ved stjernedannelse. Stjerner blir dannet i interstellar gass når bevegelsen (eller magnetiske felter) i gassen ikke lenger er i stand til å hindre at gassen trekker seg sammen på grunn av sin gravitasjon. Men vi vet at det er bevegelser i disse gassene, med en gjennomsnittshastighet på en kilometer pr. sekund. Denne interne bevegelsen kan ikke lett stoppes, bare bli omfordelt. Hvis for eksempel en del av den interstellare gassen trekker seg sammen ved å danne en enkelt stjerne, vil den rotere så hurtig at

sentifugalkraften vil rive den istykker. Viten-skapsmenn har lurt på hvordan en stabil enkeltstjerne kan dannes fra en gass som har så mye intern bevegelse. Men denne interne bevegelsen kan bli absorbert når en hurtig roterende protostjerne deler seg, og danner to stjerner. I det tilfelle går mer enn 99% av den interne bevegelse over i banebevegelse, og mindre enn en prosent til rotasjon. Dermed har to stabile stjerner blitt dannet.

Abt og Levy setter frem den teorien at dobbeltstjerner med perioder på mindre enn 100 år ble dannet ved splittelse. De langperiodiske systemene, i hvilke komponentene er lengere fra hverandre, blir sett på av dem som tilfeller hvor to protostjerner har trukket seg sammen hver for seg, men blir holdt sammen av gravitasjonskrefter.

Når vi ser på alle kortperiodiske dobbeltstjerner (observerte og antatte) fremgår det at to tredjedeler av sekundærstjernene har en masse på minst 0,07 sol masser. Hvis kubikkrot-forholdet kan bli ført videre ned til null-masse følger det at en tredjedel av dobbeltstjernene vil ha en ledsager med masse mindre enn 0,07 solmasser. Av dette følger at praksistalt alle stjerner er "doble".

Etthvert astronomisk objekt med masse mindre enn 0,07 solmasser vil ha for liten varme i kjernen til at kjernereaksjon skal finne sted. Denne kan sende ut strålinger en tid p.g.a. sammentrekninger ved å overføre potensiell energi til stråleenergi. Det er antagelig en jevn utvikling ned til planeter, som Jupiter, som fremdeles produserer litt stråleenergi ved sammentrekning.

Sivilisasjoner

På grunnlag av disse resultatene bør man søke etter signaler fra andre sivilisasjoner ved stjerner av samme type som solen som er enkle, dersom man tar sikte på å spore frem sivilisasjoner som må være underlagt de livsbetingelser som vi er. Sansynligheten for sivilisert liv i andre stjernesystemer enn de enkle, øker imidlertid med årene, da det stadig viser seg under forskning på vår egen planet, at organismer har en usedvanlig evne til å tilpasse seg enhver klimatisk situasjon. Dette under forutsetning av at kosmiske

lovbestemmelser gjør det mulig for dobbeltstjerner å være ledsaget av planeter.

Tekst: TR

Kilde: Amatørastronomen

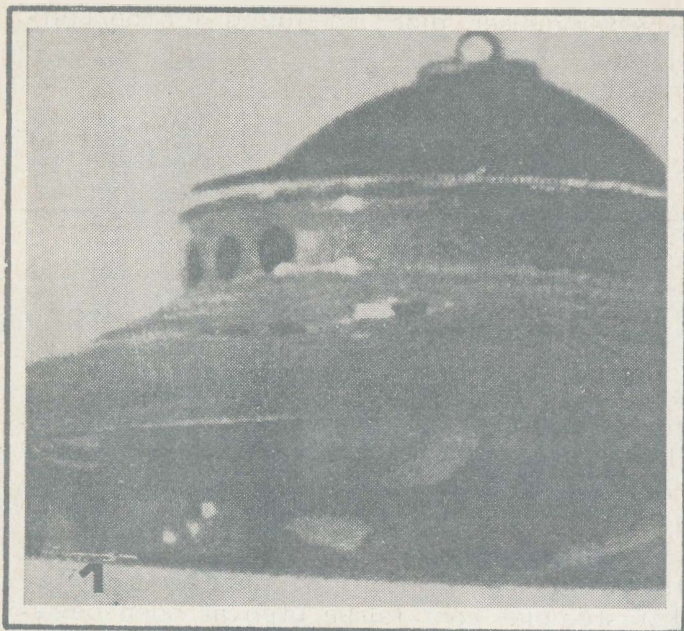
ADAMSKI

-en omstridt UFO-fotograf

George Adamski, - den meget omdiskuterte UFO-fotograf som blant mange blir betraktet som en bløffmaker, er det all grunn til å rette åttiårenes granskende søkelys imot. Spesielt fordi påstandene om at bildene er falske stadig henger i løse luften, uten et trygt og saklig oppbygd fundament. Hans historier og fotografier er gjentatte ganger blitt stemplet som falske uten at noen beviser er lagt til grunne. Blandt annet er det blitt påstått at UFOene kan være opphengte modeller o.s.v. - Kan være?

Mange mennesker undres på hvorfor alle UFO-fotografier er difuse, og ikke avtegner noen klar gjenstand, - og på grunnlag av det inntrykket de har fått av alle disse tåkebildene, har de vanskelig for å tro at et rombesøk noen gang har funnet sted. Man må imidlertid huske at i de tilfeller en person ønsker å fotografere et objekt som er svært overraskende, som kanskje skremmer han, men som han samtidig ønsker å fotografere, kan et tåkete bilde være et naturlig resultat da observatøren selvfølgelig venter at gjenstanden straks skal forsvinne.

Vi i TR's redaksjon kan forsikre alle interesserte at klare UFO-bilder finnes, som det også fremgår av vår artikkel fremst i dette bladet. Det deprimerende er imidlertid det, at når det foreligger et utmerket bilde fra en observatør, blir det av allmennheten øyeblikkelig stemplet som falskt. Bildet er simpelthen for godt. Folk klør seg febrilsk i hodet for å tenke ut hva slags jordisk gjenstand objektet likner. Alt fra klosettskåler til hundefat og hjuldeksel har blitt foreslått. Vi bør kunne mene at dette ikke er noen seriøs måte å gå frem på dersom man vil forsøke å avsløre en bløff. Når det gjelder Adamskis fotografier, er det intil skrivende stund ikke fremlagt et eneste konkret bevis på at hans fotografier er falske, det eneste vi kan referere til er anstrengte uvitenskapelige forsøk på å få det hele ut av verden. Noe som ytterlig svekker påstanden om at Adamskifotografiene er falske, er det faktum at andre observerte personer m/kamera har knipset

farekoster med slående likhet til de førstnevnte (se bildene).

Selv om den største feilen er at folk er for lite opplyst om UFOsaken, er det en vel så stor feil av folket selv å ikke være objektive på en sunn vitebegjærlig måte. Det er aldri noen som kommer nærmere sannheten ved å tenke og utale seg av-visende. Et eksempel på slik av-visende holdning er en meget velkjent uttalelse som ofte er folks muntlige reaksjon etter å ha betraktet de beste UFO-fotografier som kan presenteres: "Det der må være noe som er slengt opp i luften, det er klart ingen har sett noe slikt".

Vi anbefaler de som har hørt lite til Adamski og hans historie å lese hans bok "Flygende tallerkener er landet". Boken er vanskelig å skaffe, men som medlem av FI kan boken lånes. Vi i TR's redaksjon vil ikke ta parti med verken motstandere eller tilhengere av Adamskis beretninger, men hvere åpen for å ta opp saken igjen dersom det lykkes oss å innhente mer fakta om saken.

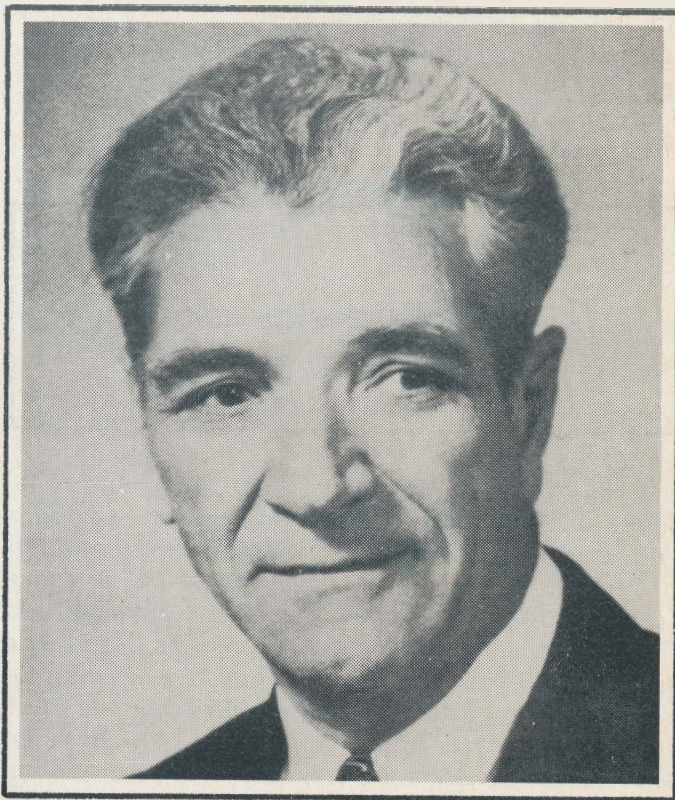
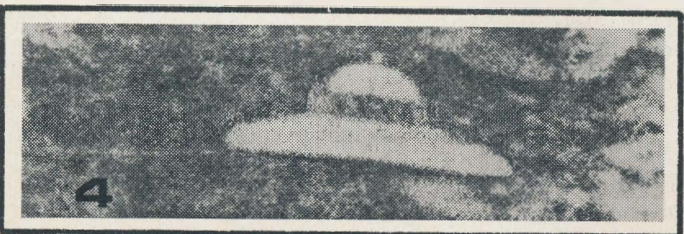
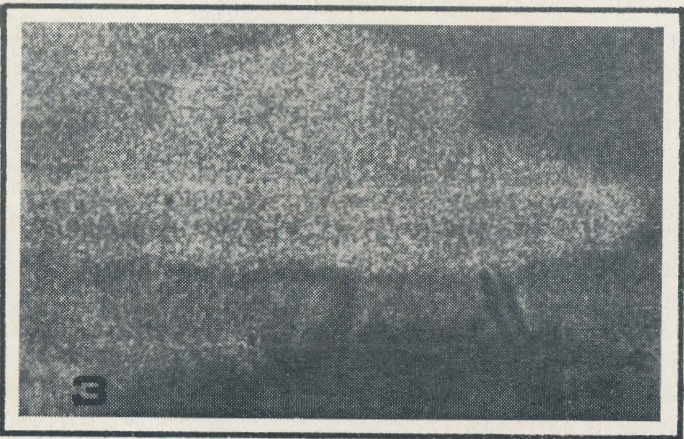
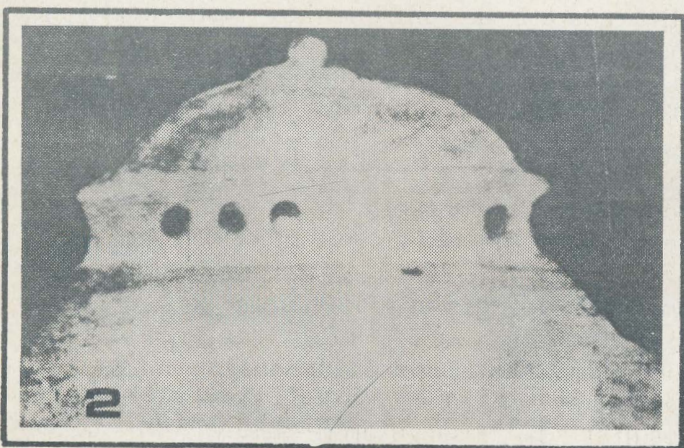
Tekst: TR

Foto: UFO-Norge Nytt nr. 5-6 1981
George Adamski, 13/12-1952 i Calif. USA (1)

Howard Menger, 2/8 1956 i USA (2)

Stephen Darbyshire, 15/2-1954 i Englad (3)

Hugo Luyo Vega, 19/10-1973 i Peru (4)

George Adamski

UFO-NYTT VERDEN OVER

Norge

Katinka Eggen og Marianne Stensrud på Fagernes ble nok litt forskrekket mandag den 30/11 1981 da de på veien hjemover fikk se en stor lysende gjenstand rett over Marsteinhøgda. Etterhvert tok den veien utover Strandefjorden og forsvant. Det var flere lys på objektet, og 7-åringene Marianne og Katinka er helt sikre på at det var besøk fra andre kloder.

Faren til Katinka, Torbjørn, stilte seg noe skeptisk til det jentene fortalte i første omgang. Men da Katinka tegnet hvordan den lysende gjenstanden så ut, måtte han innrømme at de hadde sett et UFO.

Valdres 5/12-1981

Onsdag den 25/11 1981 litt over klokken sju på kvelden, fikk Per Myrene i Søre Osen øye på en merkelig, lysende gjenstand ute. Det var et stort lys som beveget seg langsomt over himmelen i lav høyde i retning fra vest mot øst. Lyset var rødt og hvitt, og han tror ikke objektet kan ha vært så veldig langt borte, for det ble til slutt borte bak noen tretopper. Heller ikke tror han det kan ha vært noe fly, for han har aldri før sett og opplevd slike himmelfenomener, -hvert vitne til ukjente himmelfarekoster eller

noe liknende. I det hele tatt synes han det er vanskelig å finne noen naturlig forklaring på dette lysfenomen.

Hamar Arbeiderblad 27/11-1981

Sverige

Det skjer dessverre skjelden at journalister er til stede når en UFO observeres. Imidlertid var det nettopp det reporteren Inger Wennerlund fra det svenske bladet Land kom ut for like etter jul i 1980 og som hun i Land den 6. februar skriver om i en helsidersreportasje.

Den 27. desember kl. 17.20 observerte hun under en biltur sammen med sin mann og sønn en UFO, som i meget lav høyde svevde over bilen. UFOen var kuppelformet og hadde en form for landingsben under. Den var også utstyrt med flere lyskastere som sendte ut et flerfarget lys nedover. UFOen var lydløs. Observasjonsstedet var i nærheten av Brottbymellom Stockholm og Norrtälje.

Da fam. Wennerlund ikke ville være alene om denne opplevelsen, kontaktet de en drogsjåfør som med en passasjer i bilen hadde kjørt forbi dem. Det viste seg at de også hadde sett det mystiske objektet og var overbevist om at det måtte ha vært en såkalt UFO. Også Forsvarets Forskningsanstalt ble kontaktet, men her forsøkte man å bortforklare fenomenet med månen. Det er vanlig

at de fleste myndigheter prøver å bortforklare alle UFOfenomener med ting som f. eks. månen, Venus, værballonger, satelitter o.s.v.

Sovjet

Da elektroingeniør Antonas Balikis første gang fikk øye på det utrolig lille objektet som rolig gled av sted like over bakken, ble han fullstendig paff.

"Jeg har aldri sett noe så merkelig før", fortalte han. "UFOet var så utrolig, så bitteliten, og likevel var det ganske tydelig at den var kontrollert via fjernstyring".

Det tallerkenformede objektet hadde omtrent samme størrelse som en frisbee, ikke mer enn omkring 20 centimeter i diameter og knapt 10 centimeter høyt. Det liknet to dype tallerkener som var vendt mot hverandre. Toppen av objektet var svart, resten mursteinrødt.

Balikis og Petras Mikenas støtte på mini-UFOet da de kom kjørende på en mørk vei nær Palanga, et badested i sovjetrepublikken Litauen. UFOet krysset hovedveien bare 20 meter fra deres bil og stanset bare 10 centimeter fra midtstripen. Og, ganske overraskende, før Balikis kunne nå å reagere, passerte det under hans bil.

En rystet Mikenas fortalte at UFOet utstrålte et lett, blått, glødende lysskjær. Det roterte samtidig langsomt mens den røde undersiden dirret. Og han var sikker på at det var snakk om noe "levende".

Hvor utrolig det enn lyder, sjokkerte mini-UFOet i tillegg et tyvetall mennesker i Palanga mens det "tumlet og danset" over hustakene.

"UFOet fløy meget lavt og var til tider tett på å støte mot bygninger", opplyste den sovjetiske UFOlogen dr. Aleksander Kopeikin. "Men hver gang det holdt på å gå galt, letet UFOet loddret som et skudd og fortsatte sin lystige ferd".

Professor Felix Zigel tilføyer at disse romvesener som besøker jorden, er langt foran oss. For oss er det ufattelig å forestille seg hvilke former for teknikk som kan passes inn i et så lite fartøy.

Professor Zigel er overbevist om at mini-

UFOet sendte opplysninger tilbake til et gigantisk moderskip som dirigerte dets bevegelser via fjernkontroll fra et sted høyt over atmosfæren.

"Og UFOets misjon ved Palanka har tilsynelatende vært vellykket", konstaterte han, "ettersom det aldri vendte tilbake til byen".

Island

En UFO er iakttatt over det nordligste Island. En flysjef opplyste i et intervju at han den 2. mars sist år hadde et objekt på skjermen som han ikke kunne forklare. Det ble også sett fra et fly i området, men piloten kunne ikke si hva det var som beveget seg i stor fart.

UFOen gav tydelige radarutsving som et fly. Den ble sett lenge på skjermen og beveget seg i forskjellige retninger. På et tidspunkt viste radaren at den befant seg rett over flyplassen og flere personer skyndet seg utenfor, men det var ingenting å se, forteller flysjefen. Det er fortsatt uklart hva det kan ha vært, men noe jordnær forklaring er lite sannsynlig.

USA

En eskadrille av flerfargede UFOer, som fløy i presis formasjon og strålte som diamanter, blendet atskillige politifolk da disse i flere timer forfulgte objektene på deres ferd over den amerikanske stat Kentuckys nattehimmel.

En av UFOene som ble betraktet gjennom kikkert, forbløffet to betjenter med sitt helt ujordiske utseende og sin luftakrobatikk, som var uten sammenlikning med noe de hittil hadde vært vitne til.

Fenomenet fant sted den 5. mai 1981, og vi bringer her et utdrag av betjentenes rapport:

"UFOen funklet over det hele, som om den var laget av et særlig blankt materiale",

sa politiveteran Frank Chinn fra Kentucky's Ohio County Politikorps. Den 44-årige tidligere marineinfanteristen sammenliknet UFOens underside med en fasettslipet diamant.

"Forskjellen var at det i hver fasett eller hvert plan på overflaten, var en kraftig prosjektør som utsendte et strålende hvitt lys", opplyste Chinn. "Og i midten av fartøyet var det tre roterende blinklys i fargene rød, gul og grønn. Jeg betraktet UFOene i nesten fem timer og var meget forbløffet. Til slutt forsvant de bak skyene".

Frank Chinn fikk første gang øye på objektene da han den 28. desember 1980 om kvelden forlot sitt hjem for å dra på jobben.

"Det var allerede mørkt og jeg så en flåte på seks objekter komme flygende i formasjon, det ene etter det andre", fortalte han.

Den 35-årige visepolitibetjenten John Cooper berettet følgende: "Jeg iakttok et av UFOene i nesten to timer, og jeg har aldri set noe liknende. Det er ingen jordnær logisk forklaring. Jeg har sett tilstrekkelig mange fly og helikoptere til å vite at det ikke dreide seg om noen av de flytyper vi har".

Chinn og Cooper møttes senere på en bensinstasjon i byen Centertown hvor de studerte UFOene gjennom en innbyggers kikkert. Og det var nettopp ved hjelp av denne at de diamantliknende trekkene og de mangefargede lysene kunne ses, avslører Chinn.

John Cooper fortsatte: "Vi skjekket hos alle de lokale flyplasser og på Fort Campbell flybasen, men de hadde ingen rapporter om flyaktivitet i området på det tidspunkt. Samme natt var det en strøm av observasjoner over hele Ohio County-området. Snesvis av mennesker rapporterte å ha sett det samme som vi så.

En tredje betjent, som observerte minst ett av de seks objektene, var den 30-årige Don Beemer. Han fortalte bl.a.: "Det var hverken et fly eller et helikopter. Jeg var ett år i hæren i Vietnam, så jeg vet godt hvordan fly og helikopter ser ut. Det er rett og slett ingen jordnær forklaring på det vi så".

Puerto Rico

En innbygger i byen Barrio Olivares hev-

der å ha overvært en UFOlanding og sett et fremmed vesen komme ut. Vitnet trodde først at noen hadde satt ild på forbrenningsanstalten, men da han nærmet seg for å se hva som foregikk, kunne han se at et objekt som sendte ut et strålende lys var landet tett ved kloakkutløpet.

Like etter viste det seg en skikkelse iført en hvit drakt med et belte i hvilket det var en bred rem som utsendte lys i forskjellige farger. Skikkelsen ble beskrevet som stor av vekst med smal midje. Vitnet kunne ikke gi flere detaljer da vesenet forsvant så snart den forskrekkede tilskueren begynte å nærme seg.

Australia

Den 4. mars 1979, omkring klokken 22.00, satt ti personer rundt et leirbål ved Piper River da de ble oppmerksom på et sterkt oransje lys like ved vannoverflaten. Det svevde uten å røre seg i omlag 10 minutter og laget en kraftig, rødlig gjenspeiling på vannet. Objektet beveget seg deretter lenger inn mot kysten, tippet brått over og forsvant ned i havet. Ved første øyekast var objektet sigarformet, men antok tallerkenform idet det dykket ned i vannet.

Taiwan

I følge politiet hevder en bonde og hans hustru å ha sett en UFO med blinkende lys lande på et jorde i det sørlige Taiwan. Observasjonen fant sted den 13/6-1981.

Bonden, den 52-årige Chen Kang sa at han og hans hustru var på vei ut for å luke ugress da de hørte en merkelig lyd rett over seg. Da de så opp fikk de øye på et synkende krystallskinnende objekt med form som en omvendt kjegle. UFOen var ca. en meter i diameter og besatt med blinkende lys. Den landet langsomt bak et tre og fortsatte med å dreie rundt som en snurrebass. Samtidig

utsendte den en geleaktig tåke. UFOen lettet etter ca. 10 minutters forløp uten å etterlate noe som helst spor. Bonden tilføyde at den først fløy nordover, hvorett det endret kurs til rett sørover og var snart ute av syne.

Taipei-observatoriet og det meteorologiske institutt har i skrivende stund ikke framsatt noen forklaring på fenomenet.

Wales

Allan Morris var sammen med sin hund på fisketur ved en elv i nærheten av sitt hjem i Wales da han en tidelig morgen i slutten av juni i forfjor så et skarpt, pulserende lys nærme seg. Det svedde stille en stund før det landet på et jorde i nærheten.

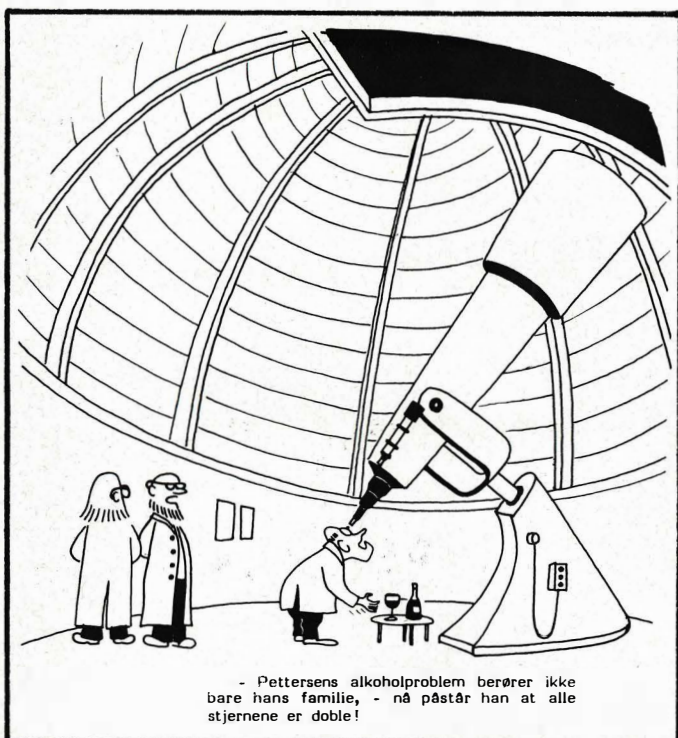
Da Morris gikk over til stedet, fikk han øye på et sylinderformet objekt ca. 1,5 meter høyt og 1,8 meter langt som sto på tre ben. En dør åpnet seg, en metallstige ble satt ned på bakken og tre skikkelser, alle iført grå drakter, kom til syne, hver av dem bærende på et spann og spade. De gikk noen skritt ut på jordet for deretter å begynne og grave.

Morris holdt seg i ro, men hunden begynte å gjø og løp mot de fremmede. I samme øyeblikk mistet Morris bevisstheten, og da han våknet igjen var det høylys dag. Såvel det sylinderformede objektet som hunden var borte. Under ettersøkningen i området fant han svake avsvitte merker i jorden, men hunden har siden vært sporløst forsvunnet.

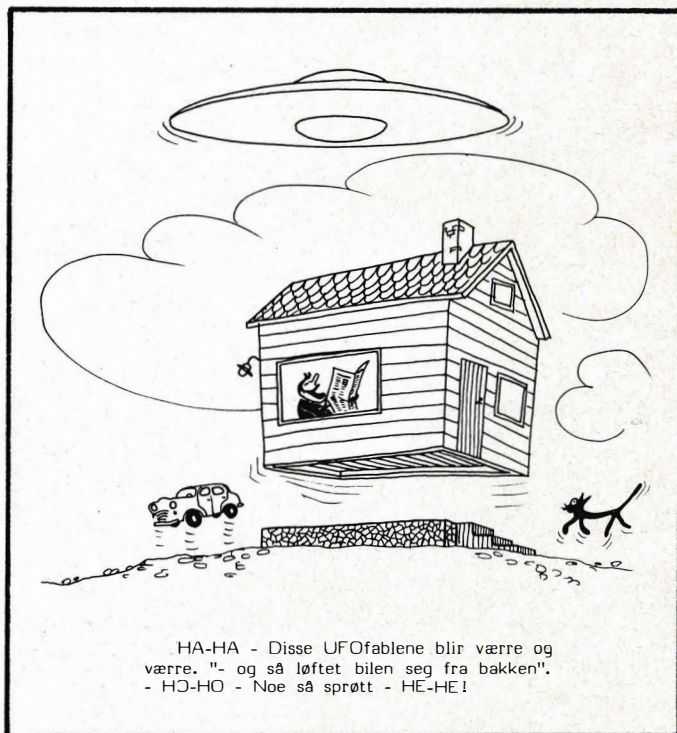
Tekst: TR

Illustrasjoner: TR

Kilder: Flying Saucers Review 6/81, UFO-aspekt 1/82, National Enquirer 81, Norske aviser.

- Pettersens alkoholproblem berører ikke bare hans familie, - nå påstår han at alle stjernene er doble!

HA-HA - Disse UFOablene blir værre og værre. "- og så løftet bilen seg fra bakken".
- HO-HO - Noe så sprøtt - HE-HE!

Orientering

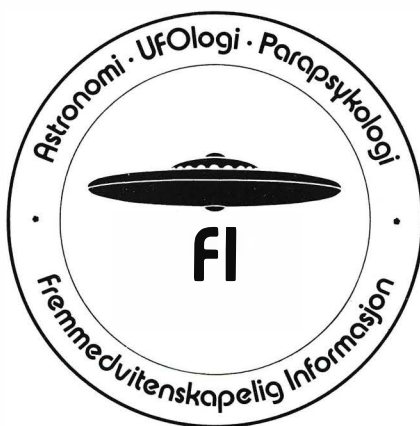
Fra og med 1983 tar vi imot anonser i TR. Alle som er interessert i anonsepriser, bes kontakte oss skriftlig innen årets utgang. Ønskes annen opplysning om vår organisasjon,

som til eks. medlemskapsopplysning, besvarer vi raskt en skriftlig henvendelse.

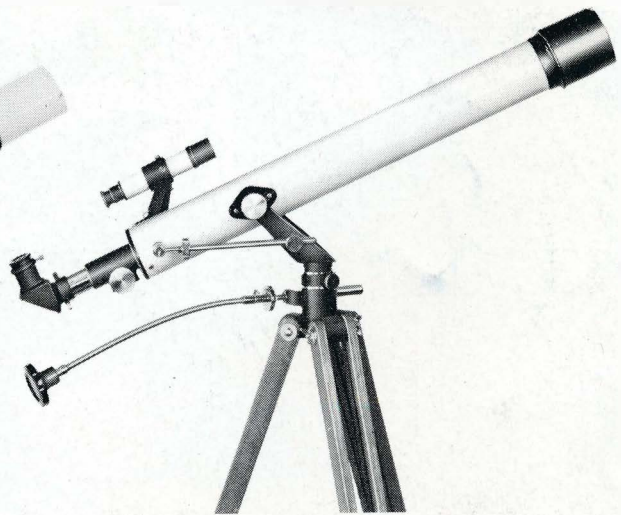
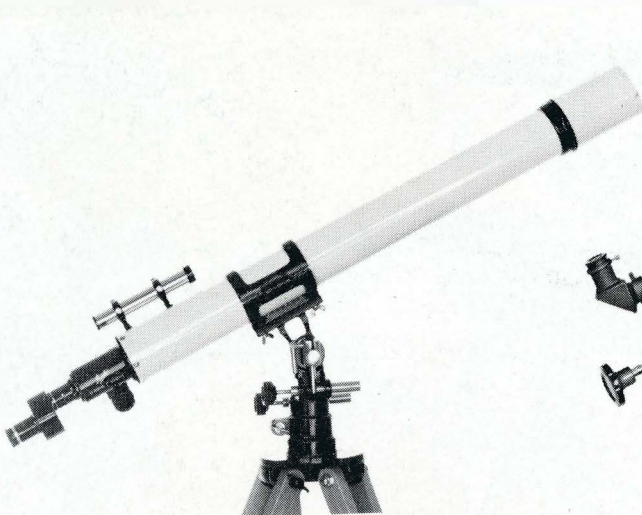
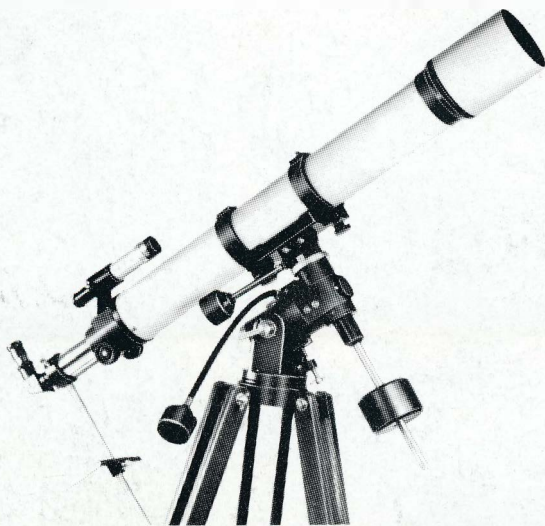
TR red.

-Et magasin for folk som vil vite mer!

ALT I TELESKOPER

Kontakt spesialisten

**OPTIKER
ARILD
HANSSON**
BRILLEHJØRNET
TORGGATEN 25, OSLO 1